

МИР И ДРУЖБА

PEACE AND FRIENDSHIP

FRIEDEN UND FREUNDSCHAFT

PACE ŞI PRIETENIE

PACE

PAIX ET AMITIE

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

PAZ

AMICIZIA
AMISTAD

**AL VIII LEA
FESTIVAL
MONDIAL
AL TINERETULUI
ŞI STUDENŢILOR**

8

1962

Tineretul lumii

Pace și prietenie

Andante quasi largo

Refren (F7) B B (F7)

1 Ti-ne-re, de ori și un-de-ai fi, Ori-ce grai al lu-mii l-ai vor-
2 La, la, la, la, la, la, la, la, La, la, la, la, la, la, la, la,

B Cm F7 B Cm F7

1 - bi Gînd cu-rat îți port, Gînd de fră-ți - e Pa-ce și pri-e-te-
la, la, la, la, la, la, La, la, la, la, la Pa-ce și pri-e-te-

B Gm7 (f) F7 B B (F7)

ni - e! Pa-ce și pri-e-te - ni - e! Pe a-min-di-ne le-a-pă-ace-lăși
ni - e! Pa-ce și pri-e-te - ni - e! La, la, la, la, la, la, la, la,

B B (F7) B Cm F7

dur' s'a-lun-găm de-par-te ori-ce nor; Pe pă-mîntu-n-treg me-reu să
la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la,

B Cm F7 B Gm7 (f)

fi - e! Pa-ce și pri-e-te - ni - e! Pa-ce și pri-e-te-

F7 B Eb (7)

- ni - e! Cîntecul a-ces-ta drag „Pe-ri-ni-ța” mea,

B F7 B Eb

Pe ca-re-l ști a-țit de bi - ne, Ți-l a-duc vo-ios în dar.

(7) B6 C7 F7

Ca să-ți spu-nă iar: „Hai, dă mai strîns mîna cu mi-nel!”

B (F7) B B (F7)

Ti-ne-re, de ori și un-de-ai fi, Ori-ce grai al lu-mii l-ai vor-

B Cm F7 B

- bi Gînd cu-rat îți port, Gînd de fră-ți - e.

Cm F7 B Gm Cm F7

Pa-ce și pri-e-te - ni - e! Pa-ce și pri-e-te - ni

B Orch. Din. F7 Orch.

ni - e!

Muzica: H. MĂLINEANU

Versuri: Const. CÎRJAN

Tinere, de orișunde-ai fi,
Orice grai al lumii l-ai vorbi,
Gînd curat îți port,
Gînd de frăție,
Pace și prietenie! bis

Pe pămîntu-n-treg mereu să fie
Pace și prietenie! bis

Pace și prietenie! bis
Cîntecul acesta drag, „Perinița” mea,
Pe care-l știu atît de bine,
Ți-l aduc voios în dar,
Ca să-ți spună iar:
„Hai, dă mai strîns mîna cu mine!”

Pe-amîndoi ne leagă-aceiași dor
S-alungăm departe orice nor;

APELUL PARTICIPANȚILOR LA CEL DE-AL VIII-LEA FESTIVAL ADRESAT TINERETULUI LUMII

Dragi prieteni,

Tineri din lumea întreagă,

În numele a 18 000 de tineri din 140 de țări care participă la cel de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, vă transmitem mesajul nostru de pace și prietenie, care este în același timp o mărturie a încrederii, speranței tineretului în viitor.

Tineretul din Africa, America de Nord și de Sud, din Asia, Europa și Oceania, reprezentat la Helsinki prin 1 500 organizații de toate tendințele, conștient de răspunderile sale în fața amenințării unui război mondial, se adresează, de asemenea, tuturor popoarelor lumii și guvernelor lor pentru a reafirma o dată mai mult hotărîrea sa nestrămutată de a apăra pacea mondială.

Am petrecut 10 zile de neuitat. Ne-am confruntat punctele de vedere și am făcut schimb de opinii. Ne-am condus în activitatea noastră de căutarea a ceea ce avem comun. Am învățat să ne cunoaștem și să fim prieteni.

Festivalul de la Helsinki, cu întîlnirile sale frățești, manifestațiile sale, programele artistice și competițiile sportive, a fost una dintre cele mai înalte expresii ale voinței unite a tinerei generații de a face să triumfe pacea, prietenia și înțelegerea între popoare, de a afirma peste tot dreptul la independență națională și de a pune în folosul omenirii descoperirile și cuceririle științei și tehnicii.

Prin puternicele noastre manifestații de la festival ne-am afirmat voința unită de pace și prietenie între popoare, pentru încetarea tuturor experiențelor nucleare și interzicerea armelor atomice, pentru un acord cu privire la dezarmare, pentru independență națională și coexistență pașnică între popoarele cu regimuri sociale diferite.

În momentul cînd ne adresăm tuturor oamenilor, fără nici o deosebire, ne luăm angajamentul de a lupta uniți pentru pace și de a contribui din toate puterile la promovarea prieteniei și înțelegerii reciproce între tinerii și popoarele lumii.

Fie ca unitatea noastră, sudată în timpul festivalului, să se întărească, să se lărgască și să devină unitatea tinerilor din lumea întreagă.

Tinerii din lumea întreagă prezenți aci adresează tuturor tinerilor acest mesaj de încredere, mărturie elocventă a voinței lor de a face, să triumfe în lume pacea și prietenia.

Helsinki, 6 august 1962

Sumar

Revistă internațională a tineretului editată de F.M.T.D., apare lunar în limbile maghiară, polonă, română și rusă și o dată la două luni în limbile germană, engleză, franceză și suedeză.

COMITETUL DE REDACȚIE :

Director: Weissbach Rolf (R.D.G.), Redactor-șef: Shun Nishizawa (Japonia), Redactori: Bayardo Louis (Venezuela), Gouillou André (Franța), Jala Tom (Canada), M'diongue Boubakar (Senegal), Pillai Govinda (India), Schumann Martin (R.D.G.), Tarasov Feodor (U. R. S. S.), Yttergren Karin (Suedia).

ADRESE :

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapest VI, R. P. Ungară.
Redacția ediției în limba română: Piața Științei nr. 1, București.

Pag.

Helsinki — orașul celui de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților	coperta I
Însemnări de la cel de-al VIII-lea Festival	1
Sub soarele lui 23 August	11
Zootehniștii	13
La odihnă pe litoralul de aur	15
Eroi ai tineretului: Manolis Glezos, patriot grec	17
Muncitori — artiști	18
Armele la fier vechi!	19
Pentru o Germanie a păcii	20
Prietenia noastră cartea	21
Pe ecrane	22
Mișcarea tineretului pentru pace în Marea Britanie	24
Un nou succes al sportului nostru: handbalistele — campioane ale lumii	26
Jocuri distractive — publicitate	28
Carnet turistic	Coperta III
Tineri în vizită la Muzeul de artă al R.P.R.	IV

Tineretul lumii

RAUHA JA YSTÄVYYS!

IULIE

28

În limba finlandeză „Rauha ja ystävyys” înseamnă „Pace și prietenie”, cele două cuvinte tradiționale ale festivalurilor mondiale ale tineretului și studenților. Le-am auzit îndată după coborrea din avion, pe aeroportul din Helsinki, rostite de un grup de tineri și tinere din capitala Finlandei, veniți în întâmpinarea membrilor delegației noastre la cel de-al VIII-lea Festival. Era ora 1 noaptea și în sala de așteptare nu se mai afla nici un călător. Doar tinerii prieteni finlandezi, cu buchețele de flori de câmp culese în așteptarea noastră, ne strîngeau mâinile bucuroși de oaspeți sub privirile curioase ale vameșilor și funcționarilor aeroportului.

Începea prima zi a festivalului, a cărui desfășurare avea să marcheze un mare succes al forțelor iubitoare de pace ale tinerei generații a lumii. Dimineața am aflat de la Comitetul internațional de pregătire a festivalului că mai mult de 10 000 de participanți se și găseau de acum la Helsinki. Cu avioanele, cu trenurile și vapoarele continuau să sosească delegații și invitați din numeroase țări. Dintre țările vest-europene se remarcă numărul mare de participanți din Franța (950) și Italia (970). Amîndouă delegațiile cuprind reprezentanți ai numeroase mari organizații de tineret și studențești din aceste țări. Din delegația tineretului sovietic (730 de membri) fac parte sportivi cu renume mondial: Vlasov, Latinina, Kuznețov, Bolotnikov, Tamara și Irina Press. Au venit, de asemenea, la Helsinki Igor Oistrach și Leonid Kogan, precum și corpul de balet care a pregătit pentru festival un program exclusiv, intitulat „Sampo”. Delegația Argentinei, sosită cu o zi înainte, cuprinde reprezentanți a 33 de organizații naționale, iar cea a Senegalului, țară ai cărei tineri participă pentru prima

oară la o asemenea mare manifestare mondială după proclamarea independenței, este alcătuită în urma unor ample pregătiri care s-au desfășurat cu aprobarea tuturor partidelor politice din acest stat, sub patronajul Ministrului Tineretului și Sportului.

Delegația R.A.U., a cărei prezență nu a putut fi salutăată la Viena, cuprinde 113 tineri, care au adus cu ei urările de succes adresate de președintele Nasser. La ora 6 dimineața au sosit în gara Helsinki reprezentanții tineretului din Japonia, R.P. Mongolă, Birmania, Laos, R.D. Vietnam și Indonezia. Cu vaporul au venit pe Baltica 421 de delegați din Cuba, Panama, Republica Dominicană, Guyana Britanică, Costa Rica, Guatemala, Mexic, Nicaragua, Peru, Salvador, Ecuador, Bolivia, Chili. Delegațiile Irakului și Olandei cuprind fiecare câte 250 de membri. Libanul este reprezentat de 190 de tineri și studenți.

În cursul dimineții au mai sosit delegații din Austria (430), Iugoslavia (55), Libia, R.P. Ungară, India (200), Ceylon, Nepal, Afganistan, Pakistan, Suedia (150), Islanda, Norvegia. Delegația tineretului din S.U.A., compusă din 500 de membri, este mai numeroasă decît la oricare din festivalurile precedente. Sînt reprezentate 15 organizații naționale. Delegația cuprinde un ansamblu de dansuri, o formație de jazz, un cor. Se remarcă faptul că 2/3 dintre delegații nord-americani sînt studenți. O delegație numeroasă a venit din R.F.G. (700 de membri). Pastorul Martin Niemöller, președintele bisericii protestante și președinte al Consiliului Mondial Eclesiastic, este, de asemenea, oaspetele festivalului. În cadrul delegației Braziliei (200 de membri) sînt reprezentate 30 de organizații naționale de

Un grup al delegației noastre evocă în fața participanților la deschiderea festivalului care a avut loc în 1953 la București

diferite orientări politice. Africa de nord a trimis la festival 300 de tineri algerieni, tunisieni și marocani. Delegațiile Guineei, Republicii Mali și Mauritaniei au fost alcătuite cu aprobarea partidelor de guvernământ din aceste state. Pe străzile capitalei finlandeze își fac apariția noi și noi delegați din Uruguay, Izrael, Canada, R.S. Cehoslovacă, R.P. Bulgaria, Arabia Saudită, Sudan, R.P. Ungară, Africa de Sud, Ceylon, Australia, Grecia, Marea Britanie, Cipru, din toate colțurile lumii. Printre ei se zăresc și reprezentanții țării noastre, cu insigne purtând culorile și stema Republicii Populare Române. Au ieșit în prima vizită prin oraș.

Helsinkiul se remarcă prin pitorescul sfincilor de granit ce le întâlnești la tot pasul răsărind în preajma clădirilor. Această alternanță a căpătat acum un element nou, care-i dă capitalei finlandeze un aspect sărbătorec: în piețe, pe marile artere de circulație, la întretăierile străzilor flutură steagurile albe cu emblema festivalului lângă drapelele alb-albastre ale Finlandei. Delegații noștri salută trecătorii oprîți să-i privească, le fac semne prietenești, cîntă, scandează „Pace și prietenie!”, împart ilustrate din București, de pe litoral, din diferite regiuni ale patriei noastre.

Prima zi a Festivalului de la Helsinki ne prilejuiește și primele întâlniri, la cantonamentul delegației noastre de pe Hesperiankatu, cu tinerii din Cuba și R.P. Mongolă prezenți la Helsinki. Tinerii noștri discută frățește cu tinerii cubani și mongoli, le înfățișează realizările obținute de poporul muncitor, de tineretul român, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în construirea socialismului. le vorbesc despre aspirațiile lor de pace și prietenie. Împună, gazde și oaspeți, cîntă, schimbă adrese, insigne și daruri. „Transmiteți tineretului din România salutul tinerilor comuniști cubani” — nespune José Blanco Hernandez din Santiago de la Vegas, îmbrățișându-ne prietenește. Studenta Persida Torsac, de la Institutul de mine din Petroșeni, și-a însemnat în agendă prima adresă de la festival, cea a minerului mongol Stambul Marzalih, cu care a întreținut o interesantă discuție de specialitate. După cum se vede, cunoștințele se încheagă foarte ușor atunci cînd pe tineri îi unesc aceleași năzuințe. Și drumul cunoașterii reciproke se dovedește folositor întăririi legăturilor de prietenie, de frățietate, în lupta comună a tinerei generații pentru pace și fericire.

Un moment din programul manifestărilor de deschidere

POPULAȚIA HELSINKIULUI ÎN STRADĂ

IULIE
29

În obiceiul finlandezului nu e să se manifeste asemenea meridionalului, exuberant, plin de vioiciune. Oamenii acestei țări nordice, cu o climă aspră, au un temperament stăpînit, un calm caracteristic scandinavilor. Pentru mulți dintre locuitorii capitalei finlandeze, avalanșa multinațională a coloanelor formate din delegațiile celor 140 de țări reprezentate la festival, ce se revărsa pe străzile Helsinkiului în ziua deschiderii oficiale, a fost desigur un eveniment nemaiîntîlnit, care i-a entuziasmat și i-a cucerit. Așa se explică de ce zecile de mii de oameni prezenți de o parte și alta a străzilor, la balcoane, pe scări, pe pantele înverzite, de-a lungul traseului pe care îl urmau festivaliștii străbătînd orașul după ora 6 seara pe Bulevardi, Espanadi, Eläintarha, prin Piața Centrală spre stadionul olimpic, începeau treptat să-și exteriorizeze sentimentele fără rezerve, aplaudîndu-i pe demonstranți, cîntînd împreună cu ei, schimbînd din mers insigne și ilustrate, ovaționîndu-i,

îmbrățișîndu-i. Ideile păcii și prieteniei, în numele cărora 18 000 de soli ai tineretului și studenților de pe toate continentele veniseră aici, la cel de-al VIII-lea Festival, corespundeau întrul totu gîndurilor și intereselor lor vitale.

„Dezarmare generală!” scanda delegația franceză ce defila înaintea noastră. „Pace și prietenie” — răsunau cuvintele rostite parcă într-un singur glas de cei 350 de membri ai delegației tineretului din R.P.R. Lozinci pentru pace, fericire, împotriva războiului, pentru încetarea experiențelor atomice, pentru prietenie, cîntece și jocuri populare se îmbinau armonios într-un torent susținut timp de cîteva ore cît a durat demonstrația de stradă a participanților la deschiderea oficială a festivalului. Populația Helsinkiului asista și contribuia activ la cea mai grandioasă manifestare a voinței de pace și prietenie a tinerei generații a lumii din ultimii ani.

Într-un loc, pe traseu, se adunaseră un grup de vreo cîteva sute de huligani, mulți aduși din tripourile vest-euro-

Anita Pettola (Finlanda)

Wilson Dryamba (Sudan)

Ihsan Fuad (Kurdistan)

Orlolo Orledo (Cuba)

pene, amețiți de băuturi alcoolice, și strigau deșănțat, fiecare pe limba lui, înjurături, fluierau, gesticulau împotriva manifestanților entuziaști din coloana festivalului, în special când treceau delegațiile țărilor socialiste. În timpul, coloana s-a oprit câteva momente, și delegația noastră se afla atunci în dreptul acestui grup. Riposta noastră a fost imediată: „Rauha, ystävyys!” au izbucnit scandările repetate, puternice ale tuturor membrilor delegației noastre, astupind vacarmul huliganilor și asociind-ne mulțimea din jur, indignată de ieșirile agresive ale dușmanilor păcii și prieteniei tineretului lumii. Am văzut atunci lângă un polițist din cordoanele de pe marginea străzii o bătrânică ce-i săgetase cu privirea încruntată pe huliganii, rîzînd bucuroasă și aplaudînd din toată inima cu mîinile sale mici, bătătorite de muncă, spre delegația noastră, care reușise atât de bine să facă triumfătoare, cu ajutorul finlandezilor cinstiți din rîndurile privitorilor, cuvintele minunate: „Pace și prietenie!”

Ertura Rantala, o tînră mamă finlandeză, care-l adusese în cărucior și pe Mati, băiatul ei de 2 ani, „să vadă festivalul”, ne-a strîns bucuroasă mîinile și ne-a urat succes, iar un helsinkian în vîrstă, care învășase câteva cuvinte în mai multe limbi, acum cu prilejul festivalului, ne-a strigat în românește, fericit că ne face o surpriză: „Trăiască Republica Populară Romînă!”. Pe tot parcursul, delegații noastre răspundeau sentimentelor prietenești, sincere ale populației prin cuvintele cele mai des rostite în aceste zile: „Rauha, ystävyys”, le dăruiau privitorilor mici amintiri, broșuri despre tineretul țării noastre, fotografii, reviste. Nicolae Păun, lăcătuș la Depoul C.F.R. Buzău, unul dintre cei patru tineri care duceau pe umeri stema republicii noastre, în fruntea delegației, scrisese și el pe o ilustrată câteva cuvinte de saluț adresate tineretului finlandez și voia să o dăruiască cuiva de pe margine, dar distanța era prea mare. O fată din mulțime, Tula Korhonen, l-a văzut și, trecînd peste cordoanel de ordine, a venit pînă la el, i-a primit vederea, spunîndu-i îmbujorată „kitos” (mulțumesc) și, fugînd înapoi la locul ei pe bordură, a continuat să salute veselă trecerea delegației noastre, fluturînd deasupra capului modestul dar al tînrului buzoian.

Cînd am intrat pe stadion, o ploaie măruntă, deasă, începuse să se reverse în valuri peste demonstrații. Dar nimeni nu s-a oprit.

TELEGRAMA

ADRESATĂ DE N.S. HRUȘCIOV PARTICIPANȚILOR LA FESTIVAL

N.S. Hrușcirov, șeful guvernului sovietic, a adresat o telegramă participanților la cel de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Helsinki.

Festivalurile tineretului și studenților, care au devenit o tradiție frumoasă — se spune în telegramă —, unesc tinerii de diferite rase și națiuni, de diferite convingeri și credințe religioase sub deviza: „Pentru pace și prietenie”. Pacea și prietenia — fată cerința imperioasă a timpului, ceea ce are nevoie acum omenirea.

Pacea este necesară popoarelor din toate țările. Numai în condițiile unei păci trainice, tînră generație poate să creeze, să-și însușească cunoștințele, să sporească averea omenirii, să-și făurească fericirea.

Una după alta delegațiile au continuat să defileze, parcă mai înflăcărat, în ciuda ploii, în aplauzele și ovațiile entuziaste ale zecilor de mii de oameni din tribune, luminați de reflectoarele puternice, aprinse pentru a da posibilitatea operatorilor cinematografici să imortalizeze această imagine înălțătoare a solidarității tineretului iubitor de pace din lumea întreagă. Pe gazonul stadionului păseau rînd pe rînd reprezentanții milioanei de tineri și tinere de pe întregul glob pămîntesc, într-un mozaic de culori al costumelor populare din toate colțurile pămîntului, într-o simfonie a cîntecelor și dansurilor naționale, într-o uriașă trecere în revistă a celor mai diferite organizații de tineret și studențești, cu aproape 300 mai multe decît la ultimul Festival de la Viena, aduse laolaltă de platforma comună a luptei pentru pace și prietenie.

Festivalul este deschis de francezul Jean Garcias, din partea Comitetului internațional de pregătire. Participanții sînt salutați apoi de doamna Armi Hosia, ministru al educației, în numele guvernului. Sînt de față primul ministru Ahti Karjalainen și alți membri ai consiliului de miniștri, numeroși deputați ai tuturor partidelor, diplomați, înalți funcționari de stat, conducători ai organizațiilor de tineret și sportive, personalități ale vieții publice mondiale, în total 1 500 de invitați din Finlanda și de peste hotare. Salutul tinerilor finlandezi care au participat la pregătirile în vederea festivalului e adus de șeful delegației țării gazdă, doctorul Ele Alenius. În același timp este remis mesajul adresat tineretului lumii de 600 000 de finlandezi, care l-au semnat în cursul ștafetei ce a parcurs 2 500 de kilometri prin țară. Pe catargul din incinta stadionului se înalță, în uralele participanților, drapelul celui de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Sînt evocate apoi festivalurile precedente de către grupuri de tineri din țările gazde. În fața spectatorilor renasc pentru câteva clipe momentele emoționante ale Festivalurilor de la Praga, Budapesta, Berlin, București, Varșovia, Moscova, Viena. Într-un minut dans al supleței și culorilor, stadionul este inundat de sportivi finlandezi, ce prezintă un program de gimnastică artistică. În noaptea care s-a lăsat peste Helsinki, primele detunături ale focurilor de artificii fac să răsune stadionul de exclamațiile zecilor de mii de participanți; pe cer se aprind sute de lumini de cele mai diferite forme și culori, într-o cascadă mirifică ce continuă timp îndelungat. E o simbolică dovadă a hotărîrii neîndoielnice a tinerei generații de a se întîlni sub asemenea salve ale păcii și prieteniei, și nu ale războiului și distrugerii. Da, viitorul nostru nu trebuie să fie luminat niciodată de vîlvățile războiului, ci de razele minunate ale înțelegerii reciproce, prieteniei și păcii în lumea întreagă, își spun tinerii veniți de pe toate meridianele, prinzîndu-se de mîini și cîntînd împreună, strîns uniți.

ÎNTÎLNIRI PRIETENEȘTI

IULIE

30

Astăzi s-au desfășurat în cadrul festivalului numeroase manifestări, printre care în primul rând pot fi trecute întilnirile diverse între delegați.

În sala de lectură a Casei de cultură s-au întrunit 139 de conducători ai organizațiilor de copii din 19 țări. Discursul de deschidere a fost rostit de profesorul maghiar Imre Trencsényi-Waldapfel, membru al Academiei de științe din Budapesta, care a vorbit despre „adevăratele fericire a copilului”. Au mai luat cuvîntul Jeni Pajunen din Finlanda, Raul Dubois din Franța, Mihail Lakatnik din R.P. Bulgaria etc. Din partea delegației române a vorbit Vasile Vlad, directorul Palatului Pionierilor din București, care a înfățișat aspecte ale vieții fericite a copiilor din R.P.R. și ale activității organizațiilor noastre de pionieri. Poloneza Sofia Zakrewska a subliniat în cuvîntul de închidere al discuției că dezvoltarea fericită a copilului poate fi realizată numai într-o societate al cărui scop este bunăstarea omului. Viitorul omenirii, în care vor trăi copiii, are nevoie în primul rând de pace — aceasta a fost principala concluzie a întilnirii.

A avut loc și o întilnire a tinerilor aleși în organele locale ale puterii de stat, la care au participat 60 de delegați din 16 țări. Printre cei care au luat cuvîntul s-au aflat Rahim Ajina (Irak), André Weil-Curiel, vicepreședinte al Consiliului municipal din Paris, Martti Jokinen (Finlanda), reprezentanți din Tunisia, Cuba, Austria, U.R.S.S., Italia, Japonia, Danemarca, Birmania, Senegal. Dezbaterea a dovedit superioritatea evidentă a condițiilor pe care le are tineretul din țările socialiste de a participa la conducerea treburilor obștești și rolul important ce le revine deputaților aleși în organele locale ale puterii de stat în rezolvarea problemelor tineretului din diferite țări.

La „Clubul studențesc” s-a deschis un seminar pe tema: „Principiile democratizării învățămîntului”, iar la cinematograful „Alppi” au început lucrările celui de-al IV-lea Seminar internațional studențesc asupra problemelor cinematografiei, cu participarea unor cineaști de seamă din mai multe țări. În cursul lucrărilor acestor seminarii au luat cuvîntul din partea delegației noastre Alexandru Ignat, secretar al U.A.S.R., și Mihnea Gheorghiu, președintele Consiliului cinematografiei din R.P.R.

Au continuat și întilnirile organizate la sediul delegației noastre cu tineri din diferite țări. După vizitele pe care le-au primit ieri din partea delegațiilor Greciei și Ciprului și a corului din localitatea finlandeză Pori, a urmat azi întilnirea cu tinerii francezi. Unii dintre invitații la întilnirea cu cele două țări balcanice au participat și la întilnirea tineretului

și studenților din regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice organizată de U.T.M. și U.A.S.R. la București în 1960: fostul deputat în parlamentul grec Brakatsoulas, Trakas, directorul ziarului „Fos” din Volos, M. Olimbios, atunci secretar general al E.D.O.N. din Cipru. Ei își amintesc cu multă plăcere de țara noastră, de tineretul român, constructor al socialismului, și ne informează că inițiativa României privind întărirea păcii în Balcani se bucură de o tot mai largă popularitate în țările lor. Șeful grupului delegației franceze, André Gouillou, în urma întilnirii prietenești entuziaste cu reprezentanții ai delegației noastre, a consimțit cu plăcere să adreseze câteva cuvinte de salut cititorilor romini ai revistei „Tineretul lumii”. Iată-le reproduse alăturat.

În cursul zilei de azi a avut loc și deschiderea expozițiilor festivalului. La Expoziția de fotografii deschisă la ora 12 în holul principal al casei de cultură sînt expuse lucrări artistice din numeroase țări, reprezentînd imagini din viața și activitatea tineretului, portrete, peisaje, compoziții imaginare. Premiul întii a fost acordat lui Jacek Twarek, R.P. Polonă.

Țara noastră a obținut două medalii de argint la expoziția de desene ale copiilor, deschisă în Lapinlahdenkatu 10. Lucrările expuse aici dau o imagine cuprinzătoare a felului în care copiii înțeleg subiectul „Prietenia între popoare”.

„Pacea” este subiectul altei expoziții deschise la cinematograful „Capitol”. Ea se compune din documente asupra distrugerilor de la Hiroșima și din fotografii înfățișînd manifestații pentru pace, împotriva armelor nucleare, ce s-au desfășurat în diferite colțuri ale lumii.

Mai multe expoziții s-au deschis la Clubul internațional din cadrul festivalului, printre care se remarcă cea a țării noastre, de la etajul al doilea, prezentînd aspecte reprezentative ale condițiilor optime de viață, muncă și învățatură ce le are asigurate tineretul din Republica Populară Romînă. Ce contrast izbitor între aceste imagini ale visurilor fericite ce se împlinesc și documentele cutremurătoare expuse în apropiere ale masacrelor și schingiuirilor la care sînt supuși tinerii luptători pentru libertate și pace din Nicaragua, Republica Dominicană, Iordania, Grecia.

În diferite săli de spectacole au început azi concursurile internaționale artistice ale festivalului, la care țara noastră este prezentă cu 36 de soliști de canto, instrumente de coarde, de suflat, pian, instrumente populare, dansuri populare etc. Alături de personalități ale vieții artistice internaționale din juriile concursurilor fac parte și reprezentanți ai R.P. Romîne: artistul emerit Marin Constantin (canto), compozitorul Radu Șerban (muzică ușoară), maestrul Gheorghe Banciu (dansuri).

Ziua de azi ne-a adus și două medalii de aur la întrecerile sportive obținute de Maria Diți-Diaconescu la aruncarea suliței (51,02 m) și Iolanda Balaș la săritura în înălțime (1,84 m). Polonezul Baran a cîștigat alergarea de 1 500 m cu 3'42" 6/10, urmat de Salinger (R.S. Cehoslovacă) cu 3'51" 6/10 și Vamoș (R.P.R.) cu 3'52" 2/10. Sovietica Irina Press a ieșit prima în întrecerea de 80 m garduri cu 10" 9/10, iar Isaieva (U.R.S.S.) a cîștigat proba de 400 m cu 57" 9/10, urmată de Florica Grecescu cu 58" 3/10.

Ce victorii ne vor mai aduce celelalte zile!

La cantonamentul delegației noastre au sosit oaspeții din localitatea finlandeză Pori

În numele delegației franceze (26 de organizații — 950 de membri), noi salutăm cititorii „Tineretului lumii” și prin intermediul lor întregul tineret român, pe care-l simțim atît de aproape în lupta noastră comună pentru pace, prietenie și bunăstare.

Trăiască festivalurile mondiale!
Trăiască prietenia franco-romînă!

ANDRÉ GOUILLOU

Au nom de la délégation française
(25 organisations - 950 membres) nous saluons
les lecteurs de "TINERETUL LUMII" et
par leur intermédiaire toute la jeunesse
romaine, dont nous nous sentons si
proches dans notre lutte commune
pour la PAIX, l'Amitié et le Bien-être.
Vive les Festivals Mondiaux!
Vive l'Amitié franco-Roumaine!
Pour le Bien André Gouillou

Schimb de adrese

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI VIRGIL TROFIN

la colocviul consacrat problemelor păcii și independenței

IULIE
31

Îngăduiți-mi să-mi exprim convingerea că această dezbateră a noastră are un caracter deosebit de util, deoarece ne permite o mai bună cunoaștere reciprocă, o înțelegere mai exactă a punctelor de vedere pe care diferitele organizații de tineret și studenți le au în ceea ce privește principalele probleme ale contemporaneității.

Uniunea Tineretului Muncitor din Republica Populară Română, tineretul patriei noastre, ca și întregul popor român, consideră că singura politică justă și realistă în relațiile dintre state cu sisteme sociale diferite este politica de coexistență pașnică. Numai această politică corespunde condițiilor istorice ale secolului nostru și pe baza ei pacea poate fi menținută.

În epoca noastră, datorită schimbării raportului de forțe pe arena mondială în favoarea uriașului front al apărătorilor păcii, a devenit posibilă preîntâmpinarea unui nou război mondial. Drumul spre o pace trainică nu poate fi însă asemănat cu o șosea netedă, asfaltată, lipsită de obstacole. Din nefericire, pe acest drum se mai găsesc destule piedici ce sînt create de adversarii destinderii internaționale, de profitorii businessului cursei înarmărilor, de cei ce vor să mențină omenirea în condițiile „războiului rece”. Nu poate fi calificat decît drept o acțiune provocatoare, un act primejdios, de natură să submineze pacea mondială faptul că S.U.A. au efectuat experiențe nucleare la mare altitudine în timp ce la Geneva au loc tratative de dezarmare. Politică țărilor N.A.T.O. și în mod deosebit a S.U.A. este contrară intereselor păcii. Aceasta obligă țările socialiste

să ia măsurile de securitate cele mai eficiente. Hotărîrea guvernului sovietic de a efectua experiențe cu cele mai noi tipuri de arme nucleare sovietice este dictată de împrejurări și corespunde cerințelor celor mai acute ale cauzei păcii.

Problema cardinală a zilelor noastre — dezarmarea generală și totală — nu a intrat încă pe făgașul reglementării ei practice. Pentru aceasta vina o poartă aceleași cercuri din Occident care manifestă tendințe obstrucționiste în tratativele de la Geneva. Putem avea convingeri politice diferite, putem avea atitudini felurite în privința fenomenelor vieții internaționale, însă cu toții sîntem de acord că dezarmarea generală și totală, însoțită de controlul eficient, este calea cea mai sigură spre firea omenirii de orile unui nou cataclism. Controlul asupra dezarmării nu poate fi confundat în nici un caz cu spionajul, așa cum o doresc anumite cercuri conducătoare din Occident. Glasul nostru trebuie să răsună cu putere în sprijinul luptei pentru dezarmarea generală și totală, însoțită de un control eficient.

Noi venim dintr-o țară a cărei politică externă se bazează în mod consecvent pe principiile coexistenței pașnice. Putem aminti în această ordine de idei inițiativele și acțiunile promovate de către țara noastră la Organizația Națiunilor Unite, în Comitetul celor 18 state pentru dezarmare, ca și în cele mai felurite organisme internaționale. Trăim într-un colț al Europei care a fost frămîntat deseori de războaie și ciocniri. Peninsula Balcanică a fost denumită multă vreme „butoiul cu pulbere” al Europei. După cum se știe, încă din anul 1957 guvernul român a propus măsuri concrete, eficiente, de natură să contribuie la stabilirea unor relații de colaborare între țările balcanice, pentru asigurarea păcii și prosperității popoarelor din această parte a Europei. Tineretul, ca și întregul nostru popor, năzuiește ca regiunea balcano-adriatică să devină o zonă a păcii.

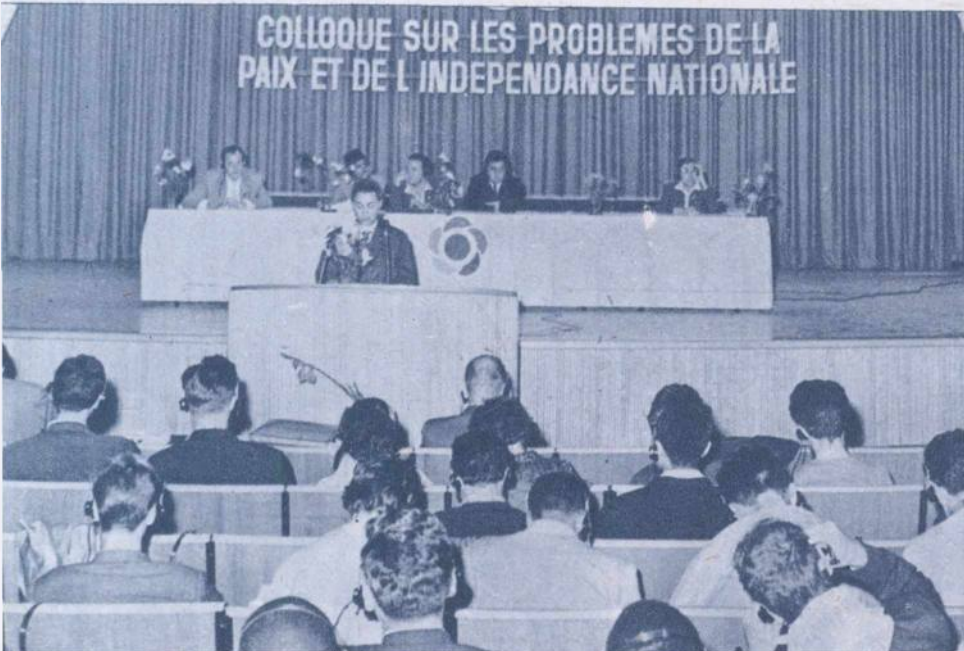
În ședința de dimineață, domnul Pierre François, reprezentantul U.N.E.S.C.O., a vorbit pe larg despre importanța rezoluției adoptată de O.N.U. din inițiativa guvernului R.P. Române, cu privire la promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii și înțelegerii între popoare.

Recenta conferință a Comitetelor naționale europene pentru U.N.E.S.C.O. a adoptat o recomandare cu privire la intensificarea activității acestei organizații în domeniul educării tineretului în spiritul păcii, al respectului reciproc și al înțelegerii între popoare. În legătură cu această problemă, în 1963 va avea loc o conferință a conducătorilor organizațiilor de tineret și a experților în materie de educare a tinerilor, consacrată problemelor educării tineretului în spiritul ideilor păcii. Credem că această conferință trebuie să găsească sprijinul tuturor organizațiilor generației tinere, indiferent de orientarea politică.

În continuare, tovarășul Virgil Trofin a dat o ripostă viguroasă afirmațiilor calomnioase ale unui delegat elvețian.

De la această tribună exprimăm poziția clară a Uniunii Tineretului Muncitor: sîntem pentru contacte și pentru legături de colaborare cu toate organizațiile de tineret și studenți iubitoare de pace. Organizația noastră a întreprins și va întreprinde și pe viitor numeroase acțiuni menite să contribuie la apropierea între organizațiile de tineret, între tinerii din toate țările lumii.

Tov. Virgil Trofin
la tribuna colocviului
conducătorilor
organizațiilor de
tineret

PLATFORMA COMUNĂ — LUPTA PENTRU PACE

Peste 800 de delegați, reprezentînd mai mult de 300 de organizații, din 100 de țări ale lumii, au luat parte la colocviul conducătorilor organizațiilor de tineret asupra problemelor păcii și independenței naționale, una dintre cele mai importante manifestări ale celui de-al VIII-lea Festival. La tribuna colocviului au răsănit cuvinte în cele mai felurite limbi ale pămîntului, exprimînd convingeri și tendințe politice de cele mai diverse orientări. Printre vorbitori s-au aflat reprezentanți ai Comitetului organizațiilor de tineret din U.R.S.S., ai Mișcării panafricane a tineretului, ai Campaniei tineretului pentru dezarmare nucleară din Marea Britanie, ai organizației de tineret a Partidului Neo-Destur din Tunisia, Consiliului Mondial al Păcii, U.N.E.S.C.O. etc. A luat cuvîntul în cadrul dezbaterilor și tovarășul Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M. În ciuda diversității de păreri, a luptei de opinii care a caracterizat dezbaterile, colocviul a demonstrat posibilitatea reală a înțelegerii reciproce și colaborării care există pentru mișcarea internațională a tineretului pe baza platformei comune a luptei pentru pace și a viitor fericit.

La întîlnirea organizată la sediul nostru tot astăzi cu tineri din delegația americană, James Eppes, din Pennsylvania, vorbea în cuvinte elogioase

de ecoul pe care l-a avut intervenția delegației noastre la colocviu, apreciînd contribuția tineretului român la întărirea legăturilor de prietenie ale tinerilor iubitori de pace din întreaga lume.

După-amiază un grup numeros din delegația noastră, compus mai ales din membri ai lotului artistic, au făcut o interesantă vizită într-o localitate situată la peste 70 de kilometri, Riihimäki, oraș al industriei sticlei cu circa 20 000 de locuitori. Am fost primiți aici de Kivikoski Paavo, secretarul Asociației de prietenie Finlanda-România, de Väinö Mäkinen, primarul orașului, și de alte personalități, la sediul municipaliității. Artiștii noștri au prezentat apoi un frumos spectacol în principala sală a orașului, aplaudați îndelung de spectatori. În dreapta scenei, îngă primul rînd de scaune, o tînără finlandeză în port național, cu hilkka (bonetă) pe cap și lüvit (pieptar) înflorat, frămîntînd într-o mină colțul șorțului ce se cheamă esiluna, aștepta cu un buchet mare de flori să le ofere soliștilor noștri și întregului ansamblu. Cînd spectacolul s-a terminat, Laila Sinisalo s-a urcat pe scenă și din partea tineretului din Riihimäki a însoțit florile cu o călduroasă strîngere de mînă și... o sărutare, de care a beneficiat, bineînțeles, dirijorul.

MESAJUL TOVARĂȘULUI ION GHEORGHE MAURER ADRESAT PARTICIPANȚILOR LA CEL DE-AL VIII-LEA FESTIVAL MONDIAL AL TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR DE LA HELSINKI

Dragi prieteni,

A devenit o tradiție ca solii generației tinere a lumii să se întâlnească la grandioasele sărbători ale păcii și prieteniei — festivalurile mondiale. Tineretea presupune optimism, o nemărginită sete de viață, visuri înaripate. Dar tinerii zilelor noastre înțeleg tot mai mult că aceste visuri își pot găsi împlinirea doar într-un climat de pace, în condițiile conviețuirii pașnice a țărilor cu sisteme social-politice diferite. Lozinca festivalurilor: „Pace și prietenie“ exprimă astfel năzuințele cele mai profunde ale sutelor de milioane de tineri de pe toate continentele.

Tineretul este o forță importantă în lupta pe care popoarele o duc în apărarea păcii, pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale, pentru lichidarea definitivă a colonialismului. Glasul generației tinere răsună cu putere în sprijinul ideilor nobile ale coexistenței pașnice, împotriva cercurilor agresive imperialiste ce pun pacea lumii în primejdie.

Poporul român iubitor de pace, care a găzduit în urmă cu câțiva ani unul dintre festivalurile mondiale, urează din toată inima deplin succes mării sărbători a tinereții lumii de la Helsinki. Vă dorim, dragi prieteni, ca acest festival să făurească noi punți ale prieteniei, care să unescă pe tinerii din întreaga lume, indiferent de concepțiile lor politice, filozofice, în lupta pentru menținerea și consolidarea păcii.

ÎN PARCUL KAISANIEMI

Solidaritatea cu tinerii din țările coloniale și recent eliberate a fost tema principală a Zilei tinerelor națiuni, care s-a desfășurat astăzi în cadrul festivalului.

În diferite locuri publice au avut loc concerte și spectacole ca cele prezentate de țările africane la Työräenopisto, de țările asiatice la Opera națională și de țările latino-americane la Conservator.

Pacea și prietenia, independența națională, lichidarea colonialismului au fost cuvintele de ordine la marea manifestare ce a avut loc seara în Parcul Kaisaniemi, din centrul Helsinkului. Peste 10 000 de persoane au ascultat cuvintele înflăcărâte ale reprezentanților Asiei, Africii și Americii Latine, care au cerut independența națională a popoarelor ce mai sînt ținute încă sub jugul colonial. Ei au condamnat colonialismul și neocolonialismul, pete rușinoase pe obrazul omenirii secolului nostru. Încercările imperialismului de a opri mersul popoarelor oprimate spre libertate sînt sortite eșecului, au arătat vorbitorii. Lupta de eliberare națională se întărește mereu, cu sprijinul forțelor iubitoare de pace și progres în lumea întreagă. Ei au arătat marile avantaje pe care le prezintă dezarmarea generală și totală pentru popoarele ce-și revendică independența națională, chemînd tineretul lumii să-și intensifice acțiunile de solidaritate cu popoarele coloniale, să-și mărească eforturile în lupta comună a forțelor păcii, împotriva imperialismului și colonialismului.

Un amplu spectacol a urmat, cu concursul ansamblurilor de dansuri și cîntece din Africa, America Latină și Asia, la care s-au asociat coruri și formații folclorice din Statele Unite, Australia și un grup de artiști amatori dintre studenții finlandezi și belgieni de la Universitatea „Patrice Lumumba“ din Moscova. Seara s-a încheiat cu un mare bal al tineretului.

Schimb de insigne

SEMINAR DE ECONOMIE POLITICĂ

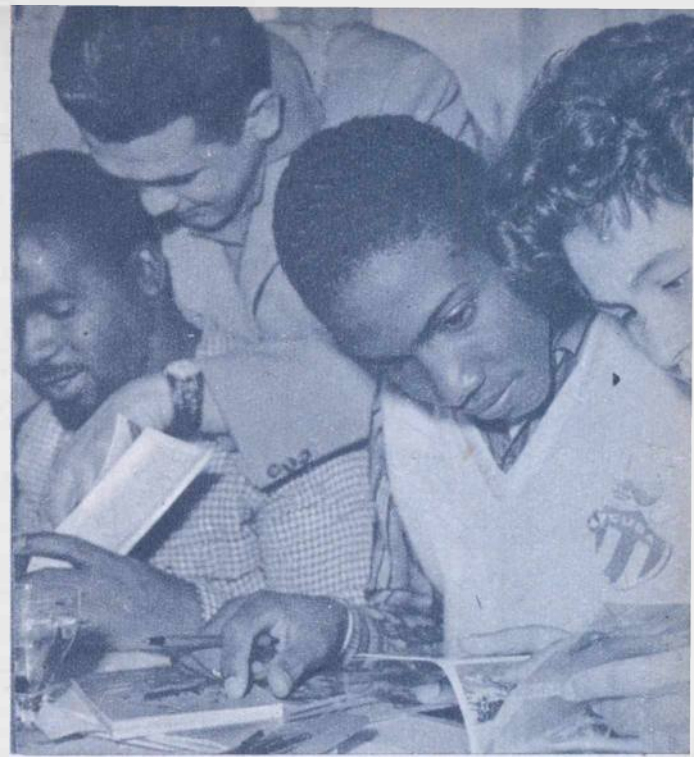
La cinematograful „Alpi“ s-a desfășurat un seminar de economie politică pe tema: „Problemele planificării în diferite sisteme sociale“. Au ținut rapoarte Mohsem Limon, profesor de drept și științe politice din Tunisia, și profesorul Lemnitz, ministru al învățământului din R.D.G. Au urmat întrebări și discuții. Din partea delegației noastre a vorbit Mircea Zara, prezentând realizările statului nostru în acest domeniu.

CINE SÎNT DUȘMÂNII FESTIVALULUI

Așa cum s-a arătat la conferința de presă de azi, serviciile de spionaj american și vest-german au trimis în capitala Finlandei agenți provocatori cu instrucțiuni de a se deda la acte huliganice împotriva participanților la festival. Printre aceștia se află un oarecare Heinz Lipmann, agent al fostului general hitlerist Gehlen. El a furat două milioane de mărci din R.D. Germană. Împreună cu el se află la Helsinki Wolfgang Leonhard și Warren Harshman, plătiți de Biroul federal de investigații al S.U.A.

NOI SUCESE ALE SPORTIVILOR NOȘTRI

Gheorghe Banu, săritor la trambulină, a obținut două medalii de aur la concursurile de natație, iar Zoe Reznicko a câștigat două medalii de argint. O medalie de bronz a obținut-o Mariuca Rotaru în proba de 100 m fluture. Voleibalistele noastre au ieșit învingătoare în turneul feminin de volei, dispunând de reprezentativa R.S. Cehoslovace cu 3-1. Cele mai bune jucătoare au fost Doina Popescu, Elisabeta Nadea, Domnica Costic și Cornelia Moraru.

Participanților la festival le-au fost dăruite numeroase publicații din R.P.R.

„HAI R.P.R.!“

Zeci de manifestări ale festivalului au loc în fiecare zi. Numai azi, spre exemplu, s-au desfășurat peste 30 de spectacole internaționale. La spectacolul delegației ungare a venit și președintele Finlandei, Urho Kekkonen, care a declarat cu acest prilej: „Am dorit foarte mult să asist la acest spectacol pentru a-mi exprima astfel regretul în legătură cu comportarea unor grupuri iresponsabile ale tineretului din Capitală de care nouă, finlandezilor, ne este rușine“.

Printre acțiunile de ieri ale festivalului se numără deschiderea cercului amatorilor de filme de scurt metraj, conferințele pe probleme actuale, întâlnirea tinerilor mineri, întâlnirile prietenești dintre tinerii din S.U.A. și Cuba, dintre tinerii georgieni și nord-americani etc.

Astăzi continuă discuțiile în cadrul „Tribunei libere“ la Clubul internațional studențesc. Sînt înscriși la cuvînt cîteva zeci de oratori din S.U.A., Marea Britanie, Uganda, Camerun, Australia, Irak, Sudan, U.R.S.S., India, Siria, Argentina, Venezuela, Cuba etc. Peste 56 de țări sînt reprezentate la Întîlnirea tinerilor muncitori, care a fost deschisă de reprezentantul Comisiei permanente a C.I.P., japonezul Shun Nishizawa, și este prezidată de către Gheorghe Matei (R.P. Romîna) și Jeana Bitezkowa (R.S. Cehoslovacă). Reprezentantul nostru Toma Cîrstoaie a vorbit despre condițiile asigurate de statul socialist tineretului pentru

formarea sa profesională, despre dreptul la muncă și învățatură al tinerilor muncitori și despre posibilitățile sale nelimitate de a-și petrece cu folos timpul liber. Din partea delegației noastre a mai luat cuvîntul la Întîlnirea tineretului sătesc inginerul agronom Zoe Țapu. La această întîlnire participă peste 200 de tineri din numeroase țări.

La întrecerile sportive, țara noastră a cucerit azi a 6-a medalie de aur, prin luptătorul român Iosif Moca, la categoria 78 kg. La categoria semigrea, N. Martinescu a terminat la egalitate cu Radnev (R.P. Bulgaria), iar David (categoria 63 kg) a obținut decizia în fața luptătorului german Elmasri.

Am asistat astăzi seară la unul dintre cele mai pasionante meciuri ale festivalului, cel dintre voleibaliștii noștri și sovietici. Plocon, Nicolau, Fieraru, Miculescu și ceilalți coechipieri au făcut un joc frumos, aplaudat de asistența care era mai numeroasă decît la oricare din întîlnirile anterioare. Pe merit, după o luptă strînsă, ei au câștigat cu 3-1 (15-13; 15-6; 13-15, 15-9). Printre spectatori se aflau, bineînțeles, un mare număr de membri ai delegației noastre, în mijlocul cărora venise și președintele Comitetului național al festivalului, scriitorul Demostene Botez. Din acea parte a tribunei în care ne aflam se auzea și cea mai susținută „galerie“. Scandările „Hai R.P.R.!“ „Luptă, luptă, R.P.R.!“ alternau cu aplauze furtivoase ce răsplăteau și mingile excelente ale adversarilor.

Peste două zile, echipa noastră avea să întîlnească redutabila echipă a R.S. Cehoslovace, în fața căreia, la fel, avea să obțină victoria. Un nou loc I revenea delegației noastre.

Fază din meciul de volei R.P. Romîna — R. S. Cehoslovacă (3-1)

Start în proba de 100 m plat. Reprezentanta noastră Ana Beșuan (în alb) a câștigat medalia de aur

ÎN VIZITĂ LA „GRUZIA“

AUGUST

3

„Gruzia“ este un vas modern, care acum găzduiește la cheiul unuia dintre cele 6 porturi ale Helsinkiului delegația tineretului sovietic la festival. Aici am fost astăzi oaspeții tinerilor constructori ai comunismului, într-o vizită frățască. Au fost câteva ore minunate, în care ne-am simțit ca acasă.

Delegația noastră, primită cu aplauze și cîntece, a fost salutăată de tovarășul Serghei Pavlov, prim-secretar al Comitetului Central al Comsomolului. Din partea delegației tineretului român a vorbit tov. Virgil Trofin, prim-secretar al Comitetului Central al U.T.M. S-a toastat pentru prietenia de nezdruccinat romîno-sovietică, pentru unitatea deplină de vederi a partidelor noastre comuniste, care conduc uniunile de tineret reprezentate la această întîlnire, pentru pace și fericire.

Melodiile populare sovietice și romînești au început să se înlanțuie, interpretate de multe ori împreună de toți participanții la întîlnire. Șura Sapoșnikova din Leningrad, care stătea la masa noastră, ne-a prezentat pe Viaceslav Garkin, de la Institutul pedagogic muzical din Moscova.

— E un bun acordeonist, ne-a spus Șura.

— S-o auziți pe ea cum cîntă, a lăudat-o, la rîndul lui, tînărul moscovit.

Și împreună au interpretat pentru delegația noastră „Pe întinderile dragi“ și „Zăpadă, zăpejoară“, stîrnind valuri de aplauze. Au cîntat și membrii corului dirijat de Marin Constantin, pentru care Jan Dumin, conducătorul corului studentesc din Riga, a avut cele mai frumoase cuvinte de apreciere.

Tovarășii sovietici ne-au dăruit, în amintirea acestei întîlniri frățești, o rachetă în miniatură, un steag roșu, o casetă de lemn, lucrată în tradiționala artă a meșterilor din Novgorod, și numeroase albume, insigne, miniaturi.

Îmbrățișîndu-ne îndelung la plecare, ne-am despărțit de gazdele noastre ospitaliere, strigîndu-le din autobuzele noastre: „Do svidania druzia!“ „Mir i drujba!“, „Pace și prietenie!“

ÎNȚILNIRE A ELEVILOR DIN ȘCOLILE SECUNDARE

Peste 200 de reprezentanți ai elevilor din școlile secundare s-au întîlnit în cadrul programului studentesc al festivalului, demonstrînd dorința lor de pace și prietenie. Au fost prezentate rapoarte din partea Braziliei, Indoneziei, Finlandei, Argentinei și R.P. Romîne. Reprezentanta noastră Maria Ciobanu a vorbit despre activitatea organizațiilor U.T.M. din școlile medii.

MANIFESTARE DE SOLIDARITATE CU LUPTA POPORULUI SPANIOL

La Clubul internațional a avut loc o manifestare de solidaritate cu lupta poporului spaniol pentru democrație, împotriva dictaturii franchiste. În sala clubului a fost expus tabloul oferit de marele pictor Picasso tineretului spaniol participant la festival și diverse gravuri. Marcos Ana, poet spaniol care a stat închis 23 de ani în închisorile franchiste, a citit din poemele sale. Apoi el a împărțit reprezentanților diferitelor țări stegulețe confecționate special pentru cel de-al VIII-lea Festival de deținuții politici ai Penitenciarului din Burgos.

SEMINAR STUDENTESC ASUPRA COLONIALISMULUI ȘI INDEPENDENȚEI NAȚIONALE

Un seminar studentesc s-a deschis în cadrul festivalului pe tema: „Rolul studenților în lupta pentru independență națională și pentru soluționarea problemelor politice, economice și sociale ale țărilor coloniale și slab dezvoltate“. Au luat cuvîntul numeroși delegați din Venezuela, Salvador, Senegal, Guyana Franceză, din partea Uniunii generale a studenților Africii Negre în Franța, Uniunii studenților Africii Occidentale (W.A.S.U.), Uniunii generale a studenților Africii Negre de sub dominația portugheză (U.G.E.A.N.) etc.

Delegația noastră este întîmpinată cu multă căldură de tinerii sovietici

SERBARE LA TURKU

AUGUST
4

Ansamblul U.T.M. prezent la festival a făcut astăzi o deplasare la Turku, unul dintre marile orașe finlandeze, situat la 170 km de Helsinki, pe țărmul Balticii. Cam pe la jumătatea drumului, în localitatea Salo, am prezentat un scurt program în fața locuitorilor adunați în parcul orașului, obținând un prim succes.

Serbarea de la Turku, într-o poiană de pe marginea mării, Ispoisten Hiekkaranta, a adunat cel mai mare număr de participanți prezenți la un spectacol al nostru în cadrul festivalului: 10 000 de oameni. Nici la „focurile prieteniei” de pe insula Seurassari de lângă Helsinki ce au avut loc luni seara nu am văzut atîția spectatori entuziaști, prietenoși, gata să răsplătească cu aplauze prelungite și ovații succesele artiștilor.

Ni s-a făcut cinstea să deschidem serbarea cu orchestra noastră de muzică populară. În decorul natural al poienii, la poalele unei stînci de granit, „Ciocîrlia” noastră a răsunat cristalin, făcînd să vibreze inimile miilor de tineri și vîrstnici veniți la marea sărbătoare a tineretii și păcii. Și-au dat concursul ansambluri din diferite țări. Dholakurile (tobe) indiene s-au întîlnit aici cu tam-tamurile senegaleze, dansurile lente finlandeze s-au completat cu sambele sud-americane, cu ritmurile ansamblului de gimnastică artistică din R.D.G., cu virtuțurile sîrbelor și horelor romînești.

Programul nostru a făcut să strălucească arta populară ce înflorește pe plaiurile socialiste ale Republicii Populare Romîne. Cîntece din nai și coruri populare, „Călușarii” și „Dansul maramelor” au entuziasmat spectatorii pentru care ansamblul a pregătit și o surpriză: cîteva cîntece în limba finlandeză.

Lindström Torsten, un tînăr tehnician telefonist, a venit emoționat la delegația noastră și, scoțînd un carnet uzat, învelit cu grijă într-o hîrtie, ne-a arătat că fusese la Festivalul de la București în 1953, de unde păstrase legitimația de participant. Cu cîtă bucurie ne-a îmbrățișat și ne-a vorbit despre capitala patriei noastre, despre prietenii pe care li are în România socialistă. A alergat în mijlocul spectatorilor, de unde a revenit cu un băiețel blond ce-i semăna foarte bine. Ne-a prezentat pe fiul său Kalle, care a împlinit 7 ani, apoi ne-a dăruit toate fotografiile pe care le avea la el înfățișînd imagini din Turku.

Noaptea, tîrziu, după sfîrșitul spectacolului, focuri de artificii încîntătoare luminau pînă departe cerul finlandez deasupra poienii în care tinerii se învîrteau în legănarea melodiilor de dans.

IURI GAGARIN, OASPETE AL FESTIVALULUI

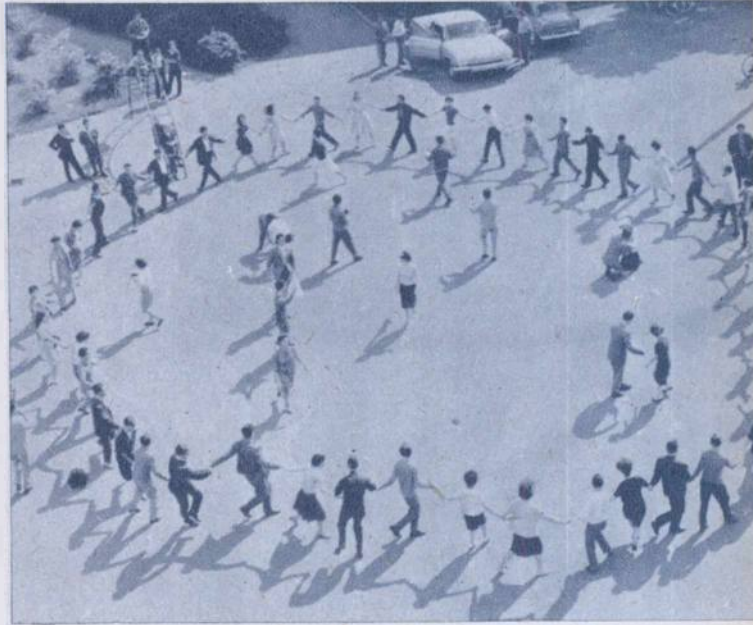
Cunoscutul cosmonaut sovietic Iuri Gagarin a sosit la festival pentru a participa la „Ziua științei, progresului și viitorului”. El a participat la Conferința asupra zborurilor cosmice ținută la Clubul internațional studentesc. Sute de ziariști l-au asaltat cu întrebări. Raimo Lahti, doctor în filozofie, de la Observatorul astronomic din Finlanda, l-a salutat pe primul cosmonaut al lumii. Seara, Iuri Gagarin a participat la balul studentesc din cadrul festivalului.

LA CANTONAMENTUL DELEGAȚIEI ROMÎNE

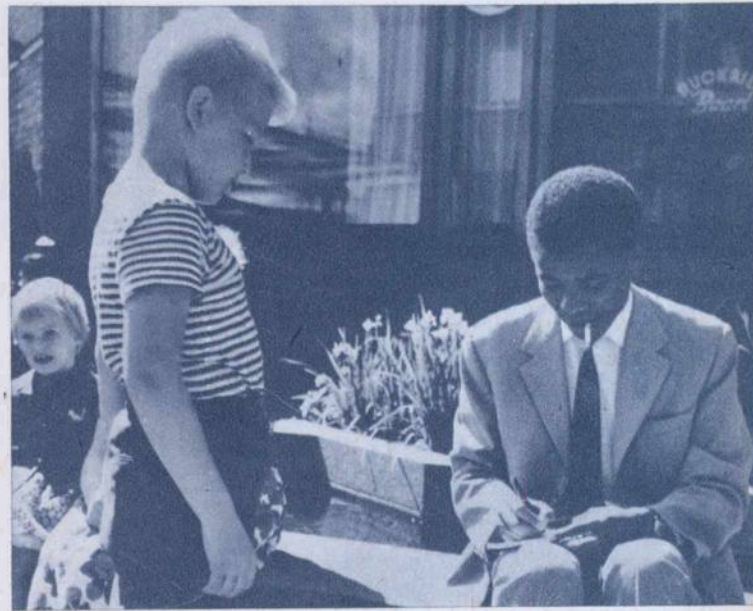
Au continuat întîlnirile organizate de delegația noastră cu tineri din alte țări. Azi au venit oaspeți din Brazilia, Argentina, Italia, R.D.G. Ne-au mai vizitat în ultimele zile delegați din Finlanda, Republica Mali, R.P. Ungară etc. Nelson Vanuzzi, conducător al Uniunii naționale a studenților din Brazilia, care ne-a vizitat țara anul trecut, cu prilejul Seminarului presei studentești organizat la București, a trimis tineretului român, prin intermediul revistei noastre, cele mai frumoase salutări și urări de succes în activitatea sa creatoare pentru desăvîrșirea construcției socialiste.

ÎNȚÎLNIRI ALE TINERILOR MEMBRI DE SINDICAT

Peste 3 000 de tineri muncitori au participat la întîlnirile și discuțiile organizate pe profesii, în timpul festivalului, și alți 500 de tineri au mers în excursii organizate de către sindicatele finlandeze. Tinerii membri de sindicat din diferite țări au discutat problemele lor, au făcut un schimb fructuos de păreri și de experiență cu privire la activitatea și drepturile tineretului muncitor din întreaga lume.

Cunoscuta noastră „Perlința” a fost nelipsită la festival

Un autograf, vă rog...

Oaspeți din Brazilia și Argentina în fața standului din holul cantonamentului nostru

TINERE TALENTE

AUGUST

5

Participanții la festival au sărbătorit duminică „Ziua fetelor”. Tineri delegate din peste 50 de țări s-au întrunit dimineața la casa de cultură, unde au discutat despre problemele actuale ce le preocupă. Ele și-au manifestat hotărârea de a lupta pentru drepturile femeilor, pentru egalitate cu bărbații în toate domeniile activității social-politice și familiale, pentru victoria cauzei păcii și prieteniei între popoare.

Competiții sportive și serbări ale dansurilor populare au avut loc pe stadioane. S-au dat publicității listele câștigătorilor concursurilor artistice. La teatrul de operă, laureații festivalului au prezentat un mare concert. Printre medaliați se află numeroși reprezentanți ai țării noastre. Cu concursul lor și al tuturor membrilor ansamblului artistic, delegația noastră a prezentat astă-seară la Tyovenopisto spectacolul național în fața unei săli arhipline. Erau prezenți în mijlocul delegaților invitați din țările prezente la festival, personalități din Finlanda, printre care d-na K. Pohjola, ministru al afacerilor sociale, Reno Palas, director-adjunct în Ministerul Afacerilor Externe, Paavo Kivikoski, secretarul Asociației de prietenie Finlanda-România, prof. Tauno Hannikainen, prim-dirijor al orchestrei municipalității din Helsinki, reprezentanți ai C.I.P. etc. Au fost de față șefi ai unor misiuni diplomatice ale țărilor socialiste, precum și însărcinatul cu afaceri al R.P. Romine la Helsinki, I. Crișan.

Spectacolul național al delegației R.P. Romine a constituit un succes deosebit al participării noastre la festival. Publicul a aplaudat călduros soliștii, orchestra de muzică populară, orchestra de muzică ușoară și formația de dansuri din cadrul Ansamblului U.T.M.

S-au evidențiat interpretarea corurilor „Înainte” de Marin Constantin, „Dor doruleț” de Ion Chirescu, „Sîrba pe loc” de Gheorghe Danga și „Cîntec finlandez” de Wegellius, ca și dansurile „Călușul”, distins cu premiul I la concursurile din cadrul festivalului, „Dansul muncii”, „Dansul maramelor”, precum și „Suita” de dansuri din diferite regiuni ale țării. La reușita spectacolului și-au adus contribuția

și soliștii noștri, printre care Iulia Buciuceanu și Agatha Druzescu, distinse cu premiul I la concursurile de canto, Gheorghe Munteanu, Eugen Ionescu, C. Tănăsescu, Viorel Popescu, Vladimir Arionov, Sonia Moldovan, Felicia Dumitrescu (medalii de aur), Mihai Buciuică, Gheorghe Romanițoiu, Olga Loghin, Vasile Gîrbaciu (medalii de argint), Constantin Drăghici (premiul III la muzică ușoară), Maria Butaciu și Ion Bogza (medalii de bronz la muzică populară), Lucian Roșca (mențiune la muzică clasică).

Dansatorii noștri pe străzile Helsinkilului

LA REVEDERE, PRIETENII!

AUGUST

6

Iată-ne în ultima zi a festivalului. Un avion se rotește deasupra Helsinkilului cu o ghirlandă de litere: „Rauha — Paix — Peace”. Pe străzi coloane de tineri și tinere, ținându-se de braț, pășesc cîntînd, entuziaști, în aplauzele zecilor de mii de locuitori ai capitalei ieșiți din nou în stradă, la fel ca la deschiderea festivalului.

În parcul Kaivopuisto are loc mitingul de închidere a festivalului. Ultimele cuvinte de salut, ultimele cîntece și dansuri prezentate pe estrada festivalului. Manifestația este consacrată totodată comemorării tragicului eveniment de la 6 august 1945, distrugerea atomică a Hiroșimei. „No more Hiroșima” — răsună chemarea tinerilor japonezi, reluată în cor de întreaga asistență. Niciodată în lume să nu mai facă victime arma atomică, își spun cuvîntul răspicat reprezentanții tinerei generații de pe toate continentele. Vom lupta împreună să apărăm pacea și viitorul nostru. „Pace și prietenie!” — străbate de la un capăt la altul lozincă festivalului pronunțată în zeci de limbi ale pămîntului.

Timp de 10 zile, 18 000 de tineri și tinere din 140 de țări au participat la numeroasele manifestări ale festivalului, dovedindu-și hotărîrea de a lupta pentru pace și prietenie, pentru lichidarea armelor nucleare și realizarea dezarmării generale și totale, pentru rezolvarea tuturor problemelor litigioase pe calea tratativelor, pentru victoria principiilor coexistenței pașnice. Au fost reprezentate la festival 1 500 de organizații ale tineretului și studenților, cu aproape 300 mai multe decît la Festivalul de la Viena, de cele mai diferite orientări politice. În ciuda deosebirilor de convingeri și concepții politice, sociale, religioase, participanții la festival au știut să găsească un limbaj comun pe platforma luptei pentru pace, prietenie și progres.

Festivalul s-a bucurat de sprijinul O.N.U., U.N.E.S.C.O., F.M.T.D., Consiliului Mondial al Păcii, U.I.S., Consiliului mondial eclesiar și al altor numeroase organizații și organisme internaționale. Au salutat festivalul 24 șefi de state și guverne, iar președintele republicii și primul ministru al Finlandei au luat parte la manifestările festivalului.

Peste 300 de ziaristi au fost acreditați la Centrul de presă al festivalului. Nu toți au relatat cu obiectivitate desfășurarea festivalului, dar marea lor majoritate au contribuit la răspîndirea nobilelor idei de pace și prietenie ale festivalului, la popularizarea succesului său în toată lumea.

Grupurile de huligani care au căutat să împiedice buna desfășurare a festivalului, dedîndu-se la provocări și atacuri, au suferit un eșec total. Acțiunile lor au fost condamnate de opinia publică din Finlanda și din întreaga lume. Ele n-au reușit decît să demaște intențiile agresive ale cercurilor imperialiste care le-au subvenționat, interesate în menținerea încordării internaționale și a sciziunii mișcării mondiale a tineretului. Pînă și ziarele burgheze de dreapta au fost nevoite să dezaprobe aceste acțiuni antifestival, calificîndu-le drept acte iresponsabile. Riposta pe care au primit-o elementele provocatoare a demonstrat și mai mult forța pe care o reprezintă unitatea de acțiune a tineretului iubitor de pace din toate țările, prietenia tinerei generații la care festivalul a contribuit din plin.

Participanții la festival au fost primiți cu multă ospitalitate de tineretul finlandez. Zilele petrecute în Finlanda le vor aminti totdeauna solilor tineretului lumii de sentimentele prietenești ale gazdelor festivalului, de poporul finlandez iubitor de pace.

La sfîrșitul celui de-al VIII-lea Festival, tinerii și studenții prezenți la tradiționala sărbătoare a păcii și prieteniei se despart plini de încredere în ziua de mîine a tinerei generații. Ideile nobile ale festivalurilor mondiale ale tineretului și studenților, în numele cărora s-au înfrînt la Helsinki, vor continua să-i călăuzească spre noi victorii în lupta pentru pace, împotriva provocărilor la război, pentru destindere în relațiile internaționale și bună înțelegere între popoare, pentru o lume fără arme, în care să strălucească din plin soarele coexistenței pașnice.

La revedere, prieteni, la viitorul festival!

AL. GOLIANU

Sub soarele lui 23 AUGUST

„Ziua de 23 August are o mare și profundă semnificație: o dată cu eliberarea de sub jugul fascist, ea a deschis poporului român calea spre victoria asupra claselor exploatoare - victorie care i-a dat putința să făurească o Romînie înfloritoare, socialistă”

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

PRINTRE TINERI CONSTRUCTORI

Faceți cunoștință cu acest simpatic zidar: Dincă I. Marin, șantierul de construcții de pe str. 1 Mai din Pitești

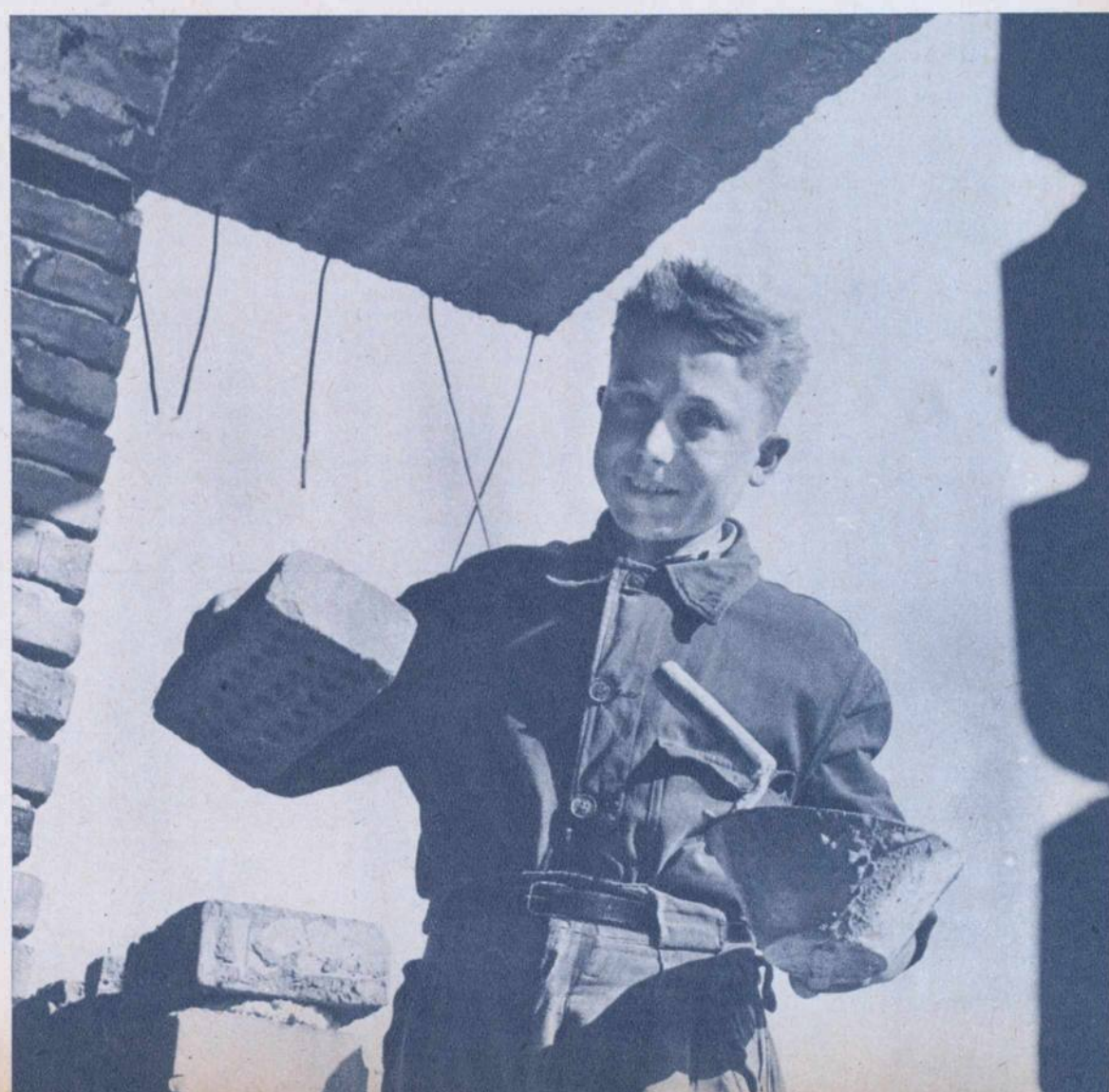
I

n urmă cu vreo 15 ani, cînd în cartierul Balta Albă s-a înălțat o clădire cu două etaje, locuitorii de pe aici nu se mai săturau privind-o... Era prima clădire mai răsărită în marginașul colț al Bucureștiului.

În jur, privirea și se împiedica de renumita groapă a Vergului. Aici, sosea, în miez de vară, „cercul” și — copii fiind — ne amestecam în norii de praf strîniți de umbrelul și hărmălaia vizitatorilor, de țipătul strident al trompetelor din carton. În rest, mai nimic.

Dar cîte nu s-au schimbat de atunci! Cartierul este desfăcut în două de la un capăt la altul de un larg și modern bulevard. Au apărut, unul cîte unul, blocuri noi, zvelte, cu ferestre mari și camere luminoase. Construcția giganticului stadion, a parcului din jur a schimbat peisajul de altădată, i-a dat viață mai multă, lumină, frumusețe.

Locuitorilor cartierului nu le trecea atunci prin gînd că, la puțină vreme, tot ce a fost construit cu trei sau patru ani înainte va fi lăsat în urmă de alte și alte

Muncitorul Dima Ion, de la „Grivița Roșie” s-a mutat în casă nouă. Constructorii nu sînt de față la o asemenea scenă de familie, dar fericiți, noii locatari se gîndesc cu siguranță și la el...

construcții. Nu se așteptau ca în numai cîteva luni să răsară, ca din pămînt, un cartier nou-nouț. Locurile virane au avut într-o bună zi oaspeți. Din aceia care, prin munca și hărnicia lor, au făcut aceste cîmpuri de nerecunoscut.

Aceasta se întimpla în iarna acestui an (primii constructori ai șantierului au sosit aici prin februarie). Peste timpul imens dintre stadionul „23 August” și cartierul Dudești viscoala al naibii crivățul și era un ger de crăpau pietrele. Constructorii au trebuit firește să ia totul de la început, să facă cu mîinile lor tot ce trebuia șantierului. S-a lucrat zi și noapte, în schimburi. S-a in-

stalat lumină, canalizare, s-au durat adăposturi. Constructorii sînt oameni tari, curajoși, nu se sperie de greutăți, știu să le înfrîngă. Au fost și cîțiva mai slabi, care au strîmbat din nas că încă n-au tot „confortul” pentru a începe munca. Și au plecat. Dar în locul lor au venit mereu zeci și sute, printre care tineri ca Ion Selea, Păun Bădiță, Ion Gheorghe. Vechii constructori i-au înconjurat cu căldură, cu dragoste și stimă tovarășească.

Astfel a început istoria celor care construiesc unul dintre minunatele cartiere ale Bucureștiului. Acum, aici e un colectiv puternic încheiat. Prin munca lui

și înaltă de-acum zvelt fruntea către cer, pe șantierul nr. 3, 14 blocuri diferite, cu 9 și 4 etaje, care însumează 1 078 de apartamente.

Construcția multora dintre ele este acum spre sfîrșit, altele sînt pe la jumătate. Istoria fiecărui bloc de aici, atît de puțin întinsă în timp, este legată de viața și munca constructorilor. Să ne oprim, de pildă, la blocul R 17. Lucrările aici au început mai tîrziu decît la celelalte. Iarna a fost grea și s-a lucrat mult la săpăturile de fundații, dar pe parcurs constructorii au intrat în ritm, predînd la timp cele 40 de apartamente, în dreptul cărora beneficiarul a scris: „bine” și „foarte bine”.

La ora cînd locatarii noului bloc se odihnesc, probabil, băieții din echipa de fierari-betonisti a comunistului Grigore Constantinescu (mutați de mult cu lucrările la alte și alte blocuri) au și ei pauză și tăifăsuiesc fumînd o țigară, gîndindu-se la trecut. Constantin Ciucă, Sofronie Lăutaru, Gheorghe Mititelu — toți fierari-betonisti — simteau că de ei depinde în mare măsură înaintarea zidarilor, a tencuitorilor, a dulgherilor.

— Îi dădeam „bătaie” zi și noapte, ne spun ei.

Și asta însemna de fapt că-și organizau mai bine munca, lucra fiecare la cea operație unde calificarea și îndemnarea proprie erau cea mai mare. Dimineața, începutul programului însemna și lucru din plin. După ei, flăcării din echipa lui Chiriță Rusu durau zid temeinic viitoarelor apartamente.

În munca de pe șantier se cunosc, se modelează și se evidențiază caracterele oamenilor, în special ale celor tineri, se creează acea opinie sănătoasă cu care colectivul reacționează ca un tot în numele progresului. Cînd au venit, de exemplu, aici băieții din echipa de zidari a lui Stoica Oprea credeau că pe șantier se „înghite” orice și nu prea se omorau pentru calitatea lucrărilor. Meșterul, un constructor vechi, cu îndelungată experiență, îi luase la zor, le-a dat chiar o porțiune din zidărie jos și le-a arătat „pe viu” ce trebuie să iasă din mîna unui zidar de înaltă clasă. Și tinerii aceștia nu prea se „împăcau” cu el. S-au „supărat” chiar și s-au plîns conducerei. Argumentele cu care au fost ajutați să înțeleagă erau foarte convingătoare: oamenii muncii le trebuie locuințe bune, confortabile. Nici lor, zidarilor, nu le-ar plăcea să locuiască într-o casă prost făcută. Tinerii au înțeles și s-au străduit să lucreze din ce în ce mai bine.

Pe șantier era apoi un responsabil de brigadă care, neînțelegîndu-și rosturile, se plimba, cît îi ziua de lungă, cu mîinile înfun-

date în buzunare și treaba nu prea mergea. Colectivul nu l-a tolerat. Lucrurile s-au lămurit pe loc. S-a format o brigadă cu un alt responsabil, cu unul dintre frații Cotoi (trei sînt pe șantier), cu Gheorghe. Ritmul construcțiilor nu cerea amînare. Acum, brigada lui Cotoi lucrează la construcția unei școli din noul cartier. Și-a luat pe lîngă el băieții de la profesională și-i învață meserie.

— Sînt băieți buni, ni-i laudă secretarul organizației U.T.M. Mulți sînt la seral: Nicolae, Bernecaru, Cotoi...

Sînt deci la liceul seral. Adică lucrează ziua, iar după-amiaza lasă mistria și canciocul, cleștele de indoit fierul-beton și ferăstrăul și iau creionul în mînă, rezolvînd probleme complicate de algebră superioară, învățînd chimie, fizică ori bazele darwinismului. Pe șantier sînt acum vreo 20—30 de asemenea tineri, iar pentru cursurile din această toamnă secretarul U.T.M. nu mai prididește cu recomandările.

Colectivul își pune amprenta binefăcătoare în fiecare loc de muncă, el acționează peste tot ca un organism viu, sănătos. În timpul liber, tinerii constructori au și alte activități: mobilizați de organizația U.T.M., merg la cursurile de ridicare a calificării profesionale, colectează fier vechi, activează în brigada artistică de agitație ori mai palpită la cîte vreun meci de volei cu cei de la alte șantiere. Nu sînt uitate nici „joile tineretului”, reuniunile tovarășești, programele la televizor, recenziile.

Sub conducerea organizației de partid, sub privirile atente și pline de grijă părintească ale comunistilor, s-a format pe șantier o organizație de bază a U.T.M. puternică. Viața de organizație este vie, interesantă, legată strîns de preocupările tinerilor. Adunările generale, grupele U. T. M. dezbate cu seriozitate problemele muncii constructorilor. Uneori, organizația U. T. M. invită un vechi membru de partid care le vorbește tinerilor despre cum trăiau oamenii muncii din țara noastră în timpul regimului burghez-moșieresc, despre realizările din anii puterii populare, despre minunatele noastre perspective. Dar ca să compare trecutul cu prezentul tinerii constructori se pot uita chiar în imediata lor apropiere: sub ochii lor se înalță mîndre blocurile noului cartier Balta Albă, destinat celor ce muncesc.

Și aceasta le întărește voința, le stimulează eforturile, îi face să muncească cu și mai mult elan.

I. BODEA

Și pe bulevardul 1 Mai din Capitală constructorii folosesc intens prefabricatele

ZOO -

TEHNIȘTII

Îngrijitorul-mulgător Arlton Tăvăla de la G.A.C. din comuna Ruși, regiunea Brașov, supraveghează cu pricepere întreaga vială a animalelor date în grijă

Pribești, regiunea Iași. Un amurg cald de vară. În curtea gospodăriei colective, forfota obișnuită a unei zile pline. De departe încă am zărit printre oameni silueta robustă a președintelui. Discuția cu el s-a legat firesc. În graiul dulce moldovenesc, vorbind domol, ne-a răspuns în legătură cu lucrurile pe care eram dornici să le cunoaștem. Am aflat, de exemplu, că, sub îndrumarea organizației de partid, consiliul de conducere al G.A.C. a întocmit planuri de producție mobilizatoare, prevăzând folosirea tuturor rezervelor existente pentru creșterea producției vegetale și animale, dezvoltarea tuturor sectoarelor productive, a averii obștești.

— Pentru anul în curs am prevăzut să mărim și mai mult sectorul zootehnic. Astfel, la sfârșitul anului, vom avea o fermă de 200 de vaci cu lapte. O dată cu aceasta, noi ne-am propus și creșterea producției

pe cap de animal. Potrivit planului, va trebui să avem o producție anuală de cel puțin 1 900 litri de lapte pe fiecare vacă.

— Despre munca tinerilor? Ce să vă spun? Noi nu facem deosebire între ei și cei în vîrstă. Sînt la fel de harnici și unii și alții. Energia, entuziasmul tineretului, alături de experiența vîrstnicilor, au dat rezultatele așteptate. De altfel, sfătuiindu-ne cu organizația de partid, noi am asigurat o repartizare proporțională a tineretului în toate brigăzile. Aceasta folosește și gospodăriei, și tinerilor.

Cîteva clipe a rămas pe gînduri, apoi a continuat: — Parcă-mi amintesc... Acum cîțiva ani, la sediul G.A.C. a avut loc o adunare generală a U.T.M. La intrare, pe un afiș, se putea citi ordinea de zi anunțată cu o săptămîină înainte: „Contribuția tineretului la înființarea sectorului zootehnic. Recomandarea celor mai buni pentru a munci în sectorul zootehnic“.

Erau prezenți toți utemiștii. Privindu-i atent însă, observai că fețele lor nu exprimau un prea mare entuziasm. Se gîndiseră mult la această ordine de zi. Își dădeau seama că sectorul zootehnic e foarte important, dar nu le ieșea din minte figura fostului văcar al satului, despre care le vorbiseră părinții, adus de spate, prăpădit, uitîndu-se la oameni pe furis, veșnic speriat, de atîta bătaie cită mîncase de mic la un chiabur la care fusese slugă.

Secretarul, stînd la masa prezidiului, se uita la ei necăjit, pentru că știa ce-i în sufletul lor și nu știa cum să facă ca să alunge îndoiele. Porni să vorbească astfel:

— Am primit o cărticică despre zootehnie. O plimbă prin fața ochilor tinerilor, care-l priveau mirați, neștiind unde vrea să ajungă. În ea se vorbește despre unele cunoștințe pe care trebuie să le aibă un om care lucrează în sectorul zootehnic. Să vă citesc cîteva lucruri. Și urmă un pasaj plin de sfaturi de specialitate, cum ar fi hrana la ore fixe și în cantitate direct proporțională cu cantitatea de lapte dată de fiecare vacă, despre masajul ugerului etc. Și, continuă secretarul, dacă se observă că un asemenea sistem de hrănire nu dă randamentul necesar, se poate trece la „stabulația liberă“. Acum, spuneți-mi voi cum s-ar fi descurcat văcarul satului din trecut cu toate acestea?

Tinerii au izbucnit într-un hohot de ris. Fețele li s-au destins, atmosfera s-a încălzit. Secretarul le-a vorbit apoi despre planul de dezvoltare a sectorului zootehnic, despre producțiile planificate... Tinerii îl ascultau atenți și dovada interesului trezit de cele auzite au constituit-o întrebările care au curs cu nemiluita. „Dar de unde o să luăm hrană?“, „Cum o s-o păstrăm?“, „Ni se aduc și mulgătoare electrice?“

Treptat, imaginea nefericitului văcar a trecut pe planuri secundare, făcînd loc gîndurilor despre o meserie frumoasă, care cere învățatură și pasiune.

Discuția aceasta interesantă cu președintele gospodăriei a continuat apoi cu secretarul U.T.M. Președintele, de la masa sa de lucru, intervenea din cînd în cînd.

— Spuneți că aveți acum mulți tineri care lucrează în sectorul zootehnic?

— Așa-i, răspuse secretarul.

— Și toți sînt foarte buni, intervine președintele.

— Cum v-ați ocupat de ei după ce i-ați recomandat să muncească în acest sector?

— În primul rînd noi i-am mobilizat la cursurile zootehnice, am analizat deseori în ședințe de comitet, în adunări generale cum participă tinerii la aceste cursuri, cum învață. Aceasta ne-a dat posibilitatea să intervenim pe loc, atunci cînd unii nu prea se țineau de carte, pentru a lua măsurile necesare.

Am făcut, cu ajutorul organizației de partid, mai multe discuții între tineri și crescători de animale vîrstnici, cu o bogată experiență în această meserie. Gheorghe Gheorghe, M.D. Gheorghe, cei mai vechi lucrători în sectorul zootehnic, au vorbit tinerilor despre experiența acumulată de ei în obținerea unor mari producții de lapte pe cap de vacă furajată. Tinerii au fost sfătuiți să respecte regimul de grajd, să dea vitelor hrană proporțional cu cantitatea de lapte dată de fiecare vacă, să facă adăparea la ore fixe, spălatul și masajul ugerului etc. De asemenea, medicul veterinar, la invitația noastră, a vorbit tinerilor despre particularitățile fiziologice ale raselor de animale din gospodăria noastră, insistînd în mod deosebit asupra condițiilor de igienă.

Toate acestea și multe altele au făcut ca în sectorul zootehnic să

existe tineri crescători de animale cu care gospodăria, pe bună dreptate, se mîndrește.

Ion Diaconu are mai bine de un an de cînd lucrează în sectorul zootehnic. Cînd a venit aici s-a apropiat de țarcul cu viței nou-născuți și nu a vrut să se mai despartă de ei.

— Eu aici vreau să muncesc. Lăsați-mă să mă ocup de ei. La cea mai mică neorînduială, mă puteți chiar scoate din sectorul zootehnic.

La o asemenea argumentație, nimeni nu a putut rezista. Și iată-l pe Ion stînd mult pe lîngă cei vîrstnici, cu experiență, ascultîndu-i atent, răsfoind cărți de specialitate.

Voia să știe multe, voia să dovedească că el, Ion Diaconu, poate face o treabă cum nu a făcut-o nimeni pînă atunci. Așa gîndea. Iată de ce într-o seară, la o oră nepotrivită, a ciocănit la ușa doctorului veterinar:

— Nu vă supărați de deranj, dar treaba-i urgentă.

Doctorul, om săritor și cu dragoste de animale, i-a răspuns prompt: — Imediat, numai să-mi iau trusa și am venit. Îmi povestești pe drum despre ce este vorba.

— Nu, nu-i nevoie de trusă. E altceva.

Doctorul l-a privit mirat. Nu înțelegea nimic.

— În sfîrșit, poftim înăuntru, spuse el, și să auzim despre ce este vorba.

— Dumneavoastră sînteți dator să mă ajutați, spuse grav Ion.

— Bine, să vedem cu ce.

— De o săptămîină răspund de viței. Asta e. Acum cred că ați înțeles. Nu vreau să se îmbolnăvească nici unul. Cînd am să-i predau, să fie zdraveni, înțelegeți?

A înțeles și l-a ajutat. A discutat cu el atunci, a discutat și în alte zile, i-a dat cărți de citit și l-a poftit să vină la el ori de cîte ori are o nelămurire.

Președintele, care răspunde din partea consiliului de conducere al G.A.C. de sectorul zootehnic, urmărea atent munca lui Ion. Își spunea în gînd: „Dezvoltarea acestui sector din prăsilă proprie este o treabă foarte importantă, și copilul ăsta... hm“.

De cîte ori intra în grajd se oprea la țarcul vițelilor. Cerceta aproape fiecare vițel, cu multă atenție, îi mîngia cu mîna blînda catifelată, curată, scormonea cu piciorul așternutul de paie și mormăia încet, abia auzit: „bine, e uscat“ și, dînd mulțumit din cap, pleca mai departe.

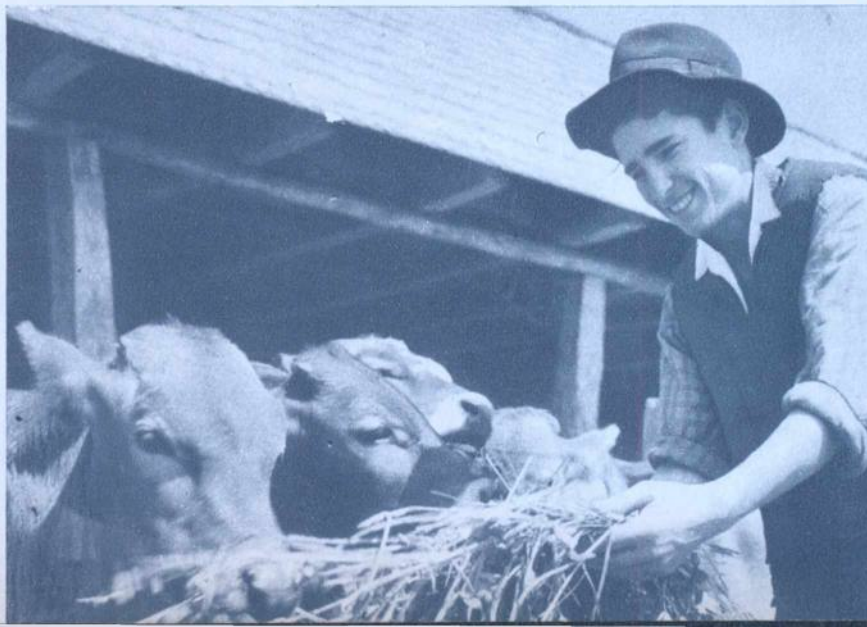
Rezemăt cu coatele de țarc, Ion urmărea încordat fiecare mișcare a președintelui. O stringere de mînă a acestuia, o vorbă de laudă îl făceau să se simtă în al nouălea cer.

...Puțin mai încolo de țarc unde Ion își hrănește vițelii cu lapte cald din biberon se află lotul de juninci îngrijit de Mihai Lazăr. Și acolo este cea mai perfectă rînduială. Lui Lazăr i se mai spune în gospodărie și „dresorul“. Cunoaște fiecare junincă pe nume, și cînd o

Oted Dtr. Petru de la G. A. C. „Zorile“ din Urecheni, regiunea Bacău, este mîndru de roadele muncii sale

Harnic și priceput îngrijitor de animale este și tînărul Dumitru C. Rusu de la sectorul zootehnic al G.A.C. Țibucani

O mică părticică din splendorile arhitectonice ale Mamalei

La odihnă pe litoralul de aur

strigă, aceasta iese cuminte din cireadă și vine la el. Au trecut doi ani de când le îngrijește. Peste un an va intra cu ele în producția de lapte.

— Vreau să bat recordul pe gospodărie, spune el.

Odată s-a pus problema să fie schimbat. Un lot de vaci cu lapte, prost îngrijit, dădea producții din ce în ce mai scăzute. Brigadierul a hotărât să-l mute pe Lazăr aici pentru a îmbunătăți situația.

— Bine, bădiță Ștefane, dacă zici dumneata. Dar crezi că-i bine? îl întreba Lazăr roșu de necaz.

— N-avem ce face, băiete, altfel nu îndeplinim planul.

— Și junincile mele? S-au învățat cu mine, le cunosc năravul la fiecare în parte. Le pregătesc de doi ani și acum, deodată... Crezi că-i bine, bădiță Ștefane?

— Știu că nu-i chiar așa bine, dar ce vrei să facem? Ai tu altă idee?

— Să-l ajutăm pe omul care le îngrijește, bădiță Ștefane, să-l ajutăm. Nu-i mai prejos ca noi. Uite, eu mă ocup și de vițecele mele și am să-l ajut și pe el. Să încercăm, bădiță Ștefane.

Și au încercat. Planul la producția de lapte a fost îndeplinit. Ba chiar depășit. Iar Lazăr își pregătește mai departe lotul lui de juninci, cu care vrea „să bată recordul pe gospodărie“.

... Se înnoptase de mult când am plecat din Pribești. De undeva se auzea zvon de muzică, de glasuri vesele. Erau tinerii adunați la colțul roșu. La ferestrele caselor, luminile scilipeau. Era o noapte înstelată. Priveam satul de pe înălțimea unei coline și aveam impresia că respiră odihnitor, liniștit, după o zi de muncă rodnică.

DINU ISPAS

M

area Neagră e mai albastră ca oricând...

În larg se contopește cu cerul străveziu, de cristal. Pescărușii strălucesc ca niște fulgere, luminați de primele raze ale soarelui răsărit din valuri. Curînd, în aceste prime ore ale dimineții, ca într-o procesiune uriașă, zeci de mii de oameni se îndreaptă, pe toate drumurile, spre plajă. Litoralul românesc a atras din vremuri îndepărtate oamenii. Legenda spune că spre țărmul nostru s-a îndreptat cîndva și corabia argonauților plecați în căutarea linii de aur. În zilele acestea, spre vechiul Tomis se îndreaptă vapoare uriașe, pline cu turiști sau oameni veniți la tratament din toate colțurile pămîntului; pe aeroportul Constanța

aterizează avioane moderne; în gară sosesc zilnic câteva trenuri arhipline. Litoralul românesc, cu perlele sale: Mamaia, Constanța, Eforie-Nord, Eforie-Sud, Mangalia, a devenit cunoscut pe toate continentele. Oameni din cele mai îndepărtate țări vin să se bucure de frumusețile și binefacerile lui.

În primul rînd însă, litoralul e locul de odihnă și tratament al oamenilor muncii din patria noastră. Bineînțeles, și al tineretului. Într-adevăr, în orice punct de pe litoral te-ai opri ai să vezi în jur sute și sute de tineri, toți veseli, frumoși, plini de viață. În veșmintele sumare de pe litoral sau în hainele bine croite cu care ies seara pe faleză nu le ghicești profesiunea, dar din privirile lor îți dai seama că se simt stăpîni aici. Frezori, laminoriști, oșelari, mineri, țărani colectivști — cu toții vorbesc despre litoral, despre blocurile asemenea unor nave gata să pornească în larg, despre parcurile cu alei, umbrare, ca despre niște creații ale lor personale. Într-un vaporăș care făcea cursa de-a lungul țărului de la Mangalia la Tomis am asistat la o scenă hazlie. Un tînr dădea lămuriri în germană unor turiste din Anglia care priveau deosebit de încîntate prin binoclu construcțiile splendide de pe litoral.

— Tot ce vedeți a fost construit în numai cîțiva ani, lămurea el. Dar Mamaia ați văzut-o? Nu? Să vedeți acolo ce hoteluri de basm avem. Am să vă conduc neapărat.

Turistele erau bucuroase și foarte vorbărețe. Nu se știe ce s-a întîmplat în mintea lor, însă în momen-

tul cînd tînrul, la cerere, le-a dat un autograf: „Amintire de la Iancu Vasile, oșelardin Reșița“ au rămas mute de uimire și n-au mai spus nimic...

— Nu înțeleg cu ce le-am supărat, se necăjea Iancu.

— Poate că le uimește profesiunea dumitale din moment ce te afli aici, replică cineva care a văzut scena. Credeau că în asemenea splendide stațiuni nu poate veni oricine...

— Dar eu ce defect am? spuse în glumă Iancu. Sînt oșelar și student în anul IV la Politehnică. Sînt aici legal, cu bilet de la întreprindere...

Într-adevăr, cei mai mulți de pe litoral sînt „cu bilet de la întreprindere“, prin sindicate sau prin O.N.T., la odihnă sau la tratament. O mică statistică găsită la centrul de repartizare din Eforie-Nord e edificatoare. Din 2 742 de oameni ai muncii veniți la odihnă în seria I prin acest centru, 2 227 sînt muncitori și țărani colectivști, 122 sînt maiștri, ingineri și tehnicieni și 393 alte categorii de oameni ai muncii. Am fost deodată curios să știu cîți dintre aceștia sînt tineri, dar biroul de statistică nu avea o evidență și pe vîrstă. Mi s-a sugerat să întreb la vile. Am făcut încercarea aceasta în stațiunea vecină — Eforie-Sud. La blocul „Gagarin“, mare, modern, confortabil, luxos, portarul, după ce m-a ascultat cu luare-aminte, a scos un registru gros, cu numele celor veniți la odihnă, pe care a început să-l citească „cu atenție“ din scoarță în scoarță.

— Vreau să-i însemn pe tineri.

Sînt mulți. Și pe urmă îți dau registrul să-l examinezi.

Tot litoralul e plin de tinerete. Mulți care se cunosc aici devin buni prieteni. La blocul „Delfinul“ tocmai sosise o vedere din Timișoara. Cineva din personalul de serviciu de la etajul al III-lea, care a primit vederea, explica bucuros:

— E de la Sandu, băiatul acela care cînta din acordeon, și de la Mia, cu care s-a cunoscut aici. Vezi că nu ne-au uitat? Privea vederea și ochii îi străluceau ca ai unei mame.

În sala poștei, Vasiliu Gh., constructor la Combinatul din Borzești, scria de două ore o scrisoare pe... 40 de vederi.

— Am umblat trei zile pe tot litoralul să le aleg, mărturisea el. Dar cred că nu mai e vre-o imagine pe care să n-o am. Dintr-o singură vedere, bătrîni mei nu și-ar fi dat seama cît de minunat e aici.

— Dar din 40 își vor da seama. De ce le mai și scrii?

— Nu-i suficient. Vreau să le povestesc tot, absolut tot: despre camera unde dorm, despre mîncarea excepțională, despre plimbările cu vaporul, despre acvariul

de la Agigea, despre prietenii pe care mi i-am făcut... Am o mulțime.

Seara, într-un grup de tineri, am făcut din nou o plimbare cu vaporul pe lângă țăr, de la Mangalia la Tomis. Văzut de pe mare, litoralul, luminat feeric de becurile de neon, pare o lume de basm. În dreptul taberei de la Costinești, unde își vor petrece vacanța în vile și în corturi circa 6 000 de studenți, urechile noastre au prins din zbor o melodie de muzică ușoară. Prin binoclu, i-am văzut pe studenți dansînd pe ringul de lângă cantină acoperit cu o strălucitoare cupolă albastră. Zece minute mai tîrziu au apărut la bord, asemenea unor vapoare iluminate, blocurile de la Eforie-Sud și Eforie-Nord. Muzica era nelipsită și aici. La nenumăratele puncte cultural-distractive se dansa, la teatrul de vară se prezenta, în seara aceea, parada modei (în alte seri dăduseră spectacole diferite ansambluri artistice venite în tur-neu). Constanța ne-a întîmpinat cu faleza largă plină de un șuvoi de oameni atrași de briza mării, în timp ce mai departe, la tribord, Mamaia părea un uriaș transatlantic acostat la țăr. Litoral — 1962.

A. GEORGESCU

Faleza la Mangalia

Manolis Glezos și fiul său

EROI AI TINERETULUI

Dionisios Kerpiniotis

MANOLIS GLEZOS PATRIOT GREC

Stephanos
Veldemiris

Era în 27 aprilie anul 1941. Naziștii ridicaseră drapelul hitlerist pe colina sacră a Acropolei. Pe aceeași colină unde acum 25 de secole oameni obișnuiți săpaseră în marmură cele mai frumoase monumente spre gloria geniului omenesc. Și atunci, când Grecia era apăsată de monstruoasa mașină de război nazistă, când întreaga Europă părea supusă tiraniei fasciste, doi tineri greci aveau să răspundă acestei sfide și să strige răspicat hoardelor hitleriste că înfringerea lor se apropie, smulgând drapelul cu zvastică de pe Acropole.

Acești doi tineri, unul dintre ei fiind Manolis Glezos, riscându-și viața, în noaptea de 30 mai 1941 s-au strecurat pe sub pinii casei prin trecătoarea secretă pe unde se furisase șarpele legendar Erechtheion și au făcut să dispară simbolul tiraniei, de pe templul acesta al frumuseții. Era un gest simbolic și o acțiune patriotică.

Grecia deveni atunci mai mare — pentru a-și strînge în brațe copiii săi eroi — și în același timp simțea apăsarea ocupanților. Păsările negre cu aripi de oțel brăzdau cerul zi și noapte. Se pregătea dezlănțuirea atacului împotriva insulei Creta.

— Lakis, uite coloz!

Enormă, urtă ca un coșmar, zvastica domina Atena. Cuvintele erau de prisos. Ne înțelegeam fără ele. Eram prieteni buni, colegi de clasă, mai târziu studenți la universitate, amîndoi din același cartier.

— Îți mai aduci aminte de grotă Agravlos? De acolo hop, un salt și ajungem la Erechtheion!

— Ne-ar trebui o lanternă.

— De sîrma ghimpată trecem ușor.

30 mai 1941. Amurg. Ne strîngem mîinile, fierbinte, și, tăcuți, ne furisăm pe ulicioarele din Plaka. De acolo sus, dinspre Propylee, se aude rinjetele santinelelor, încintate de „victoria lor”. Sărim în grabă reșeaua de sîrmă ghimpată. Pini ne acoperă cu umbra lor pînă la ziduri. Porțița de lemn a grotii cedează ușor. Ne cățărăm cu ușurință pe schele. Cu respirația tăiată, aruncăm o privire în jur. La dreapta Propyleele, la stînga Erechtheionul, în fața Parthenonul profilîndu-se maiestuos, impresionant sub razele lunii.

Coloanele de marmură, sfărîmate de jur împrejur, capătă forme ciudate în penumbră. Stăm așa multă vreme, tăcuți. Nu vine nimeni. Nici o sîntinelă. Încet, încet ne strecurăm aplecați de-a lungul zidului. Din cînd în cînd aruncăm cîte o pietricică spre dreapta. Dacă ar fi vreo sîntinelă ar alerga într-acolo și am vedea-o. Dar numai zgomotul surd al pietrelor întrerupe tăcerea. Și iată zidul scund, circular, din jurul drapelului este în fața noastră. O fi vreo sîntinelă pe aici? Ne lipim de piatră și ascultăm. Nu se aude nimic. Din depărtare auzim parcă respirația Atenei, care își doarme somnul tulbure în noaptea sclaviei. Dintr-un salt, sîntem lîngă drapel. Desfacem cablurile metalice și începem să tragem de corzi. Însă ele refuză să ne dea ascultare. S-au incurcat, undeva sus. Repede mă cațăr pe bățul drapelului, apuc stofa și trag. Inutil. Nici la a doua încercare n-am mai mult succes.

— E rîndul tău, Lakis.

Însă nici el nu reușește să-l smulgă. Cuprins de mînie, mă urc iarăși și mă agăț cu mîinile și cu dinții de stofă.

Drapelul rămîne la locul lui.

Istoviți, ne așezăm pe pietre și-l privim. Îi uităm chiar și pe naziștii postăți în Propylee. Bățul drapelului se sprijină pe trei cabluri.

— Acolo sus s-au incurcat cablurile, Manolis, îmi spune Lakis.

Dezlegăm cablurile metalice și apucăm suportul de fier. Îl scuturăm din toate puterile și dintr-o dată drapelul cade peste noi, acoperindu-ne. Ieșim de sub el și ne îmbrățișăm nebuni de bucurie.

— A mers, Lakis!

Luna se ascunde după Aigaleo. Smulgem fiecare cîte o bucată de stofă de lîngă zvastică, luăm drapelul și pornim pe drumul de întoarcere. În grotă e un puț sec. Acolo îl aruncăm.

Pinii ne-au ascuns din nou cu umbra lor și ulicioarele din Plaka ne-au apărut cu întu-necimea.

★

Însă istoria lui Manolis Glezos nu se oprește aici. Cînd naziștii, bătuți peste tot, nu părăsiseră încă țara, alți stăpîni și începuseră să se instaleze pe acest pămînt martirizat, pentru a supune poporul grec intereselor lor. Cei care au părăsit țara după dezastrul din 1941, ajutați acum de foștii colaboraționiști, se reîntorc în zonele de ocupație britanice și instituie domnia terorii.

Însă poporul și tineretul Greciei nu se vo-resemna. Ca și alți luptători din rezistență și pentru cauza democrației, Manolis Glezos a fost urmărit cu o ură deosebită. Spre stupefacția generală, în 1948, Manolis Glezos a fost condamnat la moarte de către un tribunal grec. După comutarea pedepsei, ales deputat în 1951 pe listele E.D.A., Glezos nu și-a regăsit libertatea decît în 1954. Pentru a-l reduce la tăcere pe eroul de pe Acropole, guvernării l-au arestat în decembrie 1958 și i-au înscenat un proces. „Crima” sa? Era acuzat pentru că s-ar fi întîlnit cu un conducător al Partidului Comunist din Grecia, partid interzis prin lege.

De doi ani și jumătate Manolis Glezos este bolnav în închisoare. Din nou numele său a devenit simbolul luptei poporului grec împotriva celor care vor să-l subjuge. La 29 octombrie 1961 el era din nou candidat la alegerile generale.

La aceste alegeri, pentru a vota în favoarea unui candidat care se opunea partidului lui Karamanlis trebuia să ai curaj, să-ți pui în joc viața.

Represiunile și falsificarea voinței poporului grec la alegerile din 29 octombrie au depășit tot ce se făcuse pînă atunci în acest sens. În timpul campaniei electorale sute de cetățeni au fost răniți și au trebuit să fie internați în spital. Cu două zile înainte de vot, tînărul muncitor Stephanos Veldemiris, de 24 de ani, secretar al tineretului E.D.A. la Salonic, a fost ucis, în timp ce distribuia manifeste pe străzile orașului, de un glont de revolver tras de un jandarm. Și chiar în ziua votului, un tînăr soldat, Dionisios Kerpiniotis, muncitor și activist, de asemenea în rîndurile tineretului E.D.A., a fost asasinat după ce fusese torturat în apropiere de Sacaterne, pentru că a refuzat să voteze împotriva conștiinței sale. Sute de reprezentanți electorali și mii de cetățeni au fost arestați, țîrșiți la poliție și torturați. Zeci de mii de democrați au fost înlăturați din sate ca să nu poată vota pentru Frontul democratic agrarian (P.A.M.E.). Alții, după amenințarea cu arestarea și exilul, au fost obligați să voteze împotriva voinței lor. Buletinele de vot ale P.A.M.E. nu au putut ajunge din cauza acțiunilor teroriste ale jandarmilor și trupelor în peste 1500 de circumscripții electorale. În mii de secții de vot nu au fost reprezentați trimișii P.A.M.E.

În ciuda represiunilor sîngeroase, care au căpătat caracterul unor adevărate desfășurări de forțe militare, 700.000 de democrați au votat totuși pentru frontul democratic.

Eroul de pe Acropole, Manolis Glezos, candidat al P.A.M.E., a fost ales de populația Atenei ca primul deputat al capitalei.

Poporul grec nu recunoaște rezultatele alegerilor din 29 octombrie. Cele două formații politice ale opoziției, P.A.M.E. și Uniunea de centru, au denunțat falsificarea alegerilor și ilegalitatea guvernului actual.

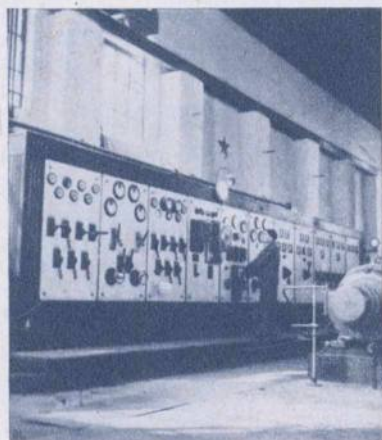
Aproape 500 de avocați din Atena, reprezentanți ai justiției la alegerile din 29 octombrie, au adoptat o rezoluție prin care denunțau „în fața poporului și a regelui... violența materială și mai ales psihologică exercitată împotriva votanților”. Aproape 200 de avocați din Salonic, de asemenea reprezentînd justiția la alegeri, au publicat o rezoluție similară.

Tineretul grec, pătruns de idealurile democratice, continuă și va continua să-și desfășoare, alături de poporul său, lupta pentru eliberarea lui Manolis Glezos și a celorlalți democrați luptători în rezistență și pentru pace, pentru triumful democrației în Grecia.

Frumusețea își găsește o oglindire pe măsură

Muncitori artiști

În camera de forță

Citind afișele de popularizare a vieții culturale a Mediașului, ești surprins de un lucru. Printre echipele artistice activ prezente la serbări și reuniuni, la baluri și chermize sînt mereu pomenite cele ale fabricii de geamuri din localitate. O simplă fabrică de geamuri poate avea atît de mulți și renumiți muncitori-artiști? Parcă fără să vrei îți vine pe buze această întrebare generată de o imagine veche în memorie. Imaginea atelierelor mizere, rudimentare, unde se confecționau diferite lucruri, ateliere cu care burghezia înzestrase multe dintre orașele țării, dîndu-le astfel drept „industriale“...

Nu e prea mult de atunci cînd numeri cu anii, dar enorm cînd cîntărești ce s-a realizat în acest interval.

Industrializarea s-a extins nu numai în lărgime, ci a pătruns mult în adîncime, cuprinzînd toate ramurile destinate diferitelor trebuințe omenești. Fabrica de geamuri din Mediaș te întîmpină plină de demnitate: clădiri impunătoare, mașini moderne, rampă și cale ferată „la scară“, curățenie și ordine exemplare, asfalt, flori, fîntini etc. O întreprindere socialistă. Dacă-l vei întreba, de pildă, pe maistrul Petru Lazăr de la Uzina nr. 1 ce noutăți sînt în viața sa, se va referi, cu siguranță și la locul său de muncă, de care se simte profund legat.

→ Vedeți aici, și-ar spune indicînd clădirea Uzinei nr. 2 de

ziful muslin, geam armat etc. Datorită mecanizării complexe, procesul de producție este și spectaculos. Din încăperea de la primul nivel, unde este introdus în mașină amestecul, sui o scară ca de vapor, și iată că mîinile înmănușate ale muncitorilor taie pinza lucie a geamului gata.

Utemista Berta Nagy, sortatoare, îți poate spune multe lucruri despre creșterea calității produselor fabricii. Ele sînt atît de mult solicitate astăzi! Construcțiile moderne de fabrici și uzine, de locuințe și case de cultură care împinzesc țara reflectă soarele în sute și sute de mii de suprafețe lucitoare. Betonul și sticla sînt materia care sintetizează noul aspect al orașelor patriei.

Indicele de calitate al produselor Fabricii de geamuri din Mediaș a crescut în primul trimestru al anului (față de perioada respectivă din 1961) cu 1,19%. Planul semestrial a fost îndeplinit încă de la 15 iunie a.c. Pe lăzile de geamuri care așteptau pe rampa de expediere citeam nu numai adrese din țară, dar și din New York sau Bagdad.

Cînd am vizitat fabrica, colectivul tocmai se pregătea pentru bilanțul semestrial. Și, ca întotdeauna la astfel de ocazii, făcea socoteala realizărilor, evidenția frunții în întrecerea socialistă. Printre aceștia (mulți la număr) am reținut numele Mariei Condurache, turnătoare de oglinzi, Romulus Popa, Ioan Klein. Cu toții contribuiseră la realizarea unor însemnate economii de materii prime, materiale, energie electrică.

Am plecat de la această frumoasă întreprindere cu plăcute impresii. Ca amintire am luat și cîteva fotografii, pe care le reproducem pentru cititorii noștri.

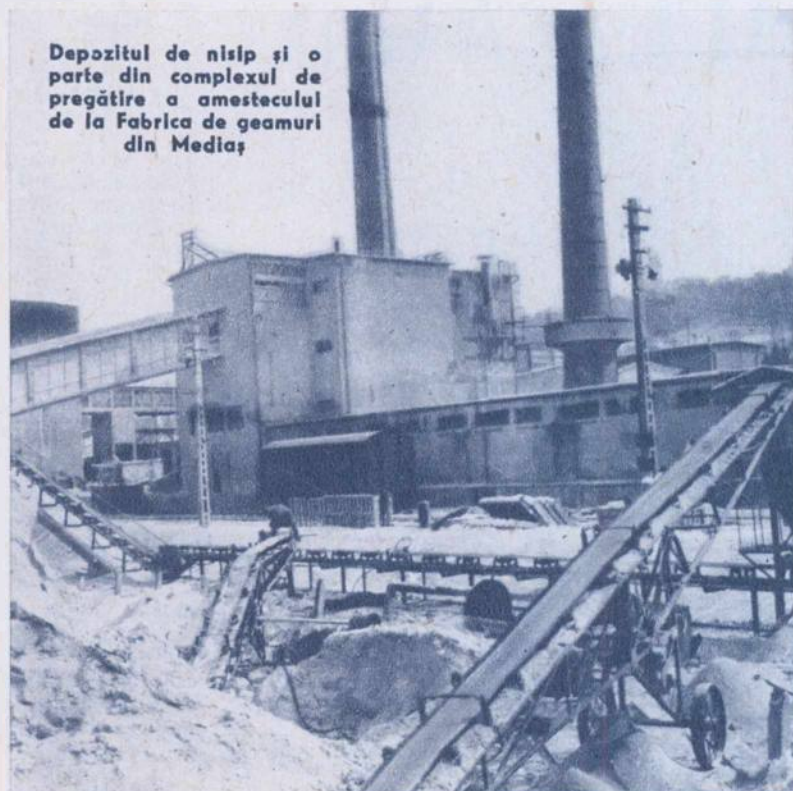
V. SAFIANU

În atelierul de metrologie al Fabricii de geamuri din Mediaș

alături. Nu e mult de cînd ea nu exista. La fel complexul de amestec, atelierul de lăzi, casa de pompe, secția de geam șlefuit etc.

O gamă variată de produse livrează această „simplă“ fabrică de geamuri: oglinzi, scale de radio, geam mat, givrat, așa-

Depozitul de nisip și o parte din complexul de pregătire a amestecului de la Fabrica de geamuri din Mediaș

ARMELE LA FIER VECHI!

Un corespondent al revistei „Tineretul lumii” s-a adresat diferiților activiști ai mișcării de tineret cu întrebarea: „Care este atitudinea dv. față de problema cea mai urgentă a epocii noastre?” Iată citeva din răspunsurile primite:

PANIKOS LEONIDIS, secretar general al E.D.O.N. Cipru:

În țara noastră, în Cipru, există două regiuni unde sînt instalate baze militare britanice. Însă avioanele militare engleze zboară deasupra întregii țări. În realitate, întreaga insulă este o bază militară de care se servesc imperialiștii britanici atunci cînd consideră necesar, în orice moment critic. Ajunge să amintim de campania împotriva Suezului sau de acțiunile militare pe care englezii le-au dezlănțuit împotriva populației din Oman, ce s-a ridicat la luptă pentru a scutura dominația britanică.

Întreg poporul, întreg tineretul din Cipru sprijină cu vigoare propunerile sovietice pentru dezarmare generală, totală și controlată, prezentate la conferința celor 18 state de la Geneva.

Dacă tratativele ar fi duse la bun sfîrșit, dacă s-ar încheia acordul asupra dezarmării generale și totale, s-ar deschide în fața noastră, a ciprioților, posibilități reale de soluționare a problemelor vitale care stau astăzi în fața țării noastre. Bazele britanice distrug ca o tumoare canceroasă întreaga viață a țării noastre de curînd independentă. Soluționarea problemei dezarmării ar elibera țara noastră de o povară enormă — pe scară mondială ea ar pune capăt erei colonialismului.

Consider că tineretul poate și trebuie să facă mult pentru ca dezarmarea să devină o realitate. Această sarcină îi revine, ținînd seamă și de forța pe care o reprezintă tineretul și de răspunderea deosebită care-i revine pentru asigurarea viitorului. Tineretul, în primul rînd, nu poate rămîne indiferent în fața întrebării: care va fi viitorul său?

Tineretul țării mele își manifestă prin acțiuni concrete hotărîrea sa de a lupta pentru triumful cauzei păcii. Astfel, de exemplu, recent

s-au desfășurat în Cipru o serie de inițiative în cadrul unei „Săptămîni a luptei pentru pace”. Pretutindeni în țară au avut loc mitinguri, reuniuni, diverse inițiative culturale și sportive sub această lozincă. Au fost adresate O.N.U. și președintelui Ciprului, Makarios, rezoluții cu privire la apărarea păcii, coexistența pașnică, înfăptuirea dezarmării, traducerea în fapt a rezoluțiilor Conferinței de la Belgrad a statelor neangajate. Participarea delegației noastre la cel de-al VIII-lea Festival Mondial și la Festivalul tineretului din întreg Ciprul constituie, de asemenea, o contribuție la cauza păcii.

FERNANDO CABRAL, președintele organizației de tineret a Partidului african al independenței din Guineea Portugheză și din insulele Capului Verde:

Țara mea, Guineea Portugheză, această mică țară africană, suferă mai departe sub jugul colonialismului. Partidul nostru, cadrele sale tinere înțeleg foarte bine că soluționarea principalei probleme a zilelor noastre, problema dezarmării, ar face să cadă din miinile colonialiștilor instrumentul principal al opresiunii coloniale a popoarelor — armele.

Dacă portughezii ar fi lipsiți de mijloacele prin care-și mențin regimul de teroare, de armele pe care le primesc de la aliații lor din cadrul N.A.T.O., poporul nostru ar putea să lupte mai eficace pentru scopurile pe care i le propune partidul nostru, pentru deplina independență a țării noastre, pentru unificarea tuturor triburilor, pentru unificarea Guineei Portugheze cu insulele Capului Verde în cadrul unei inițiative guvernamentale, pentru consolidarea unui regim democratic, în primul rînd antiimperialist și anticolonialist, pentru dezvoltarea economiei naționale, crearea unei industrii naționale, progresul social al tuturor păturilor populației, pentru o politică externă care să corespundă intereselor tuturor popoarelor Africii și lumii întregi.

În noile condiții care s-ar crea, într-o lume fără arme, am avea posibilitatea să lichidăm în scurt timp analfabetismul aproape total al populației țării noastre. În țara noastră, procentajul neștiinței de carte se ridică la 99,7 la sută. Tineretul țării noastre face eforturi pentru a se putea instrui, însă lucrul acesta este foarte greu, dat fiind că un om din popor nu dispune de mijloacele necesare. Costul învățămîntului este foarte ridicat. Spectrul foametei bintuie în întreaga țară. În 1949, 40 000 de persoane au murit de foame în insulele Capului Verde. În 1960, 8 000 dintr-o populație totală de 200 000 de locuitori ai acestei insule piereau de foame. Nivelul de trai extrem de scăzut, oprimarea nemiloasă a colonialiștilor portughezi, amenințarea foametei au constrins pe mulți tineri din această insulă să fugă din Guineea Portugheză în Brazilia, în Argentina, în alte țări.

Țara noastră este bogată în resurse minerale. Însă poporul nu profită cituși de puțin de pe urma lor. Americanii au pus mîna pe zăcămintele de petrol recent descoperite și Germania occidentală este cea care a acaparat zăcămintele de minereu de fier.

Încă de la începutul declanșării mișcării naționale de eliberare din Angola, noi unități militare portugheze au fost instalate în țara noastră. Portughezii se temeau că mișcări similare se vor produce și în țara noastră. „Sărmanii” colonialiștii... Temerile lor sînt îndreptățite — populația indigenă din Guineea Portugheză este pe deplin hotărîtă să lupte pentru libertatea sa, pentru independența sa, pentru condiții de viață demne de oameni.

VICENTE GARRIDE, secretar al organizației tinerilor comuniști din orașul Guantanamo (Cuba):

Aș vrea să subliniez că tinărul nostru stat liber s-a pronunțat întotdeauna pentru dezarmare, pentru triumful principiilor coexistenței pașnice.

Astăzi întreg tineretul cuban face parte din miliția populară. Trebuie să fim foarte vigilenți. Dacă am avea garanția că nici o putere străină nu ne amenință cuceririle și realizările revoluției noastre, noi, tinerii cubani, am putea să mărim aportul la construirea unei vieți mai bune...

Tinerii trebuie să-și unească eforturile pentru realizarea visului milioaneilor de oameni din întreaga lume — să nu se mai audă zăngănitul armelor, să nu mai existe amenințarea pulberii mortale răspîndite în urma experiențelor nucleare.

JORGES HAOUÏ, președintele Uniunii generale a studenților din Liban:

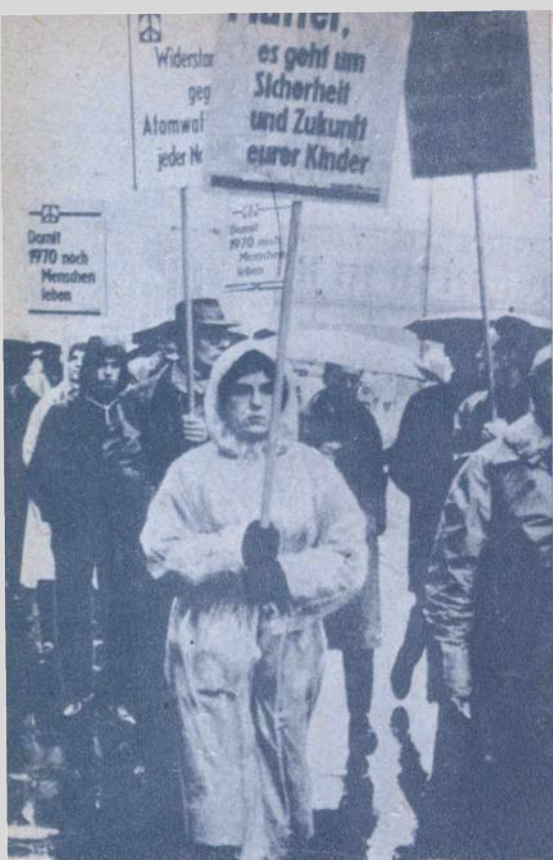
Cea de-a 6-a flotă americană este foarte cunoscută în porturile țării noastre. Cînd vasele din această flotă pătrund în apele noastre, o umbră sinistră se întinde nu numai asupra Libanului, ci asupra tuturor țărilor vecine.

O dată cu dezarmarea, cînd toate aceste nave de război, ca și vasele de război ale celorlalte țări, vor fi scufundate sau vor găsi o întrebuințare pașnică, această umbră sinistră se va risipi pentru întotdeauna, soarele strălucitor al libertății și progresului național va răsări pe cerul liber.

Calea spre pace este condiționată de dezarmare. Din această cauză, poporul libanez, tineretul nostru au sprijinit întotdeauna și sprijină mai departe toate întîlnirile, toate inițiativele al căror scop este realizarea dezarmării.

Discuția asupra controlului dezarmării este foarte importantă și toți își dau seama de încercările țărilor occidentale de a impune altor țări un sistem de control fără dezarmare. Reluarea experiențelor nucleare de către S.U.A. este un exemplu că așa stau lucrurile.

Poporul libanez vede și știe foarte bine cine este pentru dezarmare și cine este împotriva.

Manifestație împotriva înarmării atomice în R. F. G.

pentru o Germanie

În timpul deceniilor care s-au scurs din secolul al XX-lea, viața poporului german a fost întunecată de două războaie mondiale care au durat peste zece ani, de inflație. Au urmat ani grei de luptă împotriva grelelor urmări ale războaielor, urmări care s-au făcut simțite timp de peste 20 de ani. Noi pregătiri de război, care durează deja de mulți ani, întunecă cerul — greu încercat — al Germaniei.

Primul război mondial a însemnat 10 milioane de morți și 20 milioane de răniți grav. Cel de-al doilea război mondial a provocat moartea a 22 milioane de soldați și a aproximativ tot atâția civili, care și-au găsit moartea în bombardamente sau în alte împrejurări ale războiului. În urma celui de-al doilea război mondial au fost înregistrați 29 milioane de mutilați și 12 milioane de orfani. Savanții americani au calculat că mijloacele materiale cheltuite pentru cel de-al doilea război mondial ar fi ajuns pentru a asigura învățământul mediu gratuit tuturor copiilor din lume, o locuință cu cinci camere pentru fiecare familie și construirea unui spital pentru fiecare 5 000 de locuitori ai pământului. Un al treilea război, dus cu armele nucleare și cu alte arme de exterminare în masă, ar costa viețile a sute de milioane de oameni și teritorii imense ar fi transformate în pustii atomice.

Războiul sau pacea — aceasta este problema vitală a tuturor popoarelor lumii.

Poporul german are nevoie de pace ca de pîinea sa cea de toate zilele. Pe teritoriul Germaniei există două state germane. Republica Democrată Germană și-a asumat sarcina istorică de a veghea ca Germania să nu mai fie niciodată punctul de plecare al unui al treilea război și ca ea să nu mai aducă niciodată nenorocire popoarelor. Republica Federală Germană a preluat moștenirea imperialismului și militarismului german și a pășit pe calea pregătirilor unui nou război revanșard.

Cele două state germane stau față în față pe teritoriul german. Republica Federală Germană face cheltuieli militare mai mari decît cele din timpul lui Hitler, cînd se pregătea să declanșeze cel de-al doilea război mondial. Politica conducătorilor acestui stat este o politică militaristă, de provocări la adresa Republicii Democrate Germane și a celorlalte țări socialiste, împotriva cărora ar vrea — pentru a-și realiza revendicările

revanșarde — să declanșeze un război. Din cauza pregătirilor militare și provocărilor continue, Republica Democrată Germană s-a văzut silită să ia toate măsurile pentru paza granițelor ei, pentru a apăra pacea. R.D. Germană caută căile cele mai realizabile și prezintă mereu propuneri pentru a împiedica izbucnirea unui război pe teritoriul german. Dezarmarea generală, totală și controlată a celor două state germane ar constitui fără îndoială o cale pentru apărarea păcii în Germania. Poporul german ar fi eliberat de enorma apăsare a primejdiei unui nou război. Toate fondurile alocate pentru înarmări ar putea fi puse la dispoziția guvernului de la Bonn pentru a elimina lipsa de școli, de spitale,

pentru a putea realiza instituțiile sociale din R.F. Germană pentru care vicecancelarul Erhardt lansează mereu apeluri la economii. Poporul german ar putea să-și consacre forțele construirii unei economii pașnice în întreaga Germanie.

De ani de zile guvernul R.D. Germane supune guvernului de la Bonn propuneri pentru reducerea armamentelor, pentru dezarmare controlată. Pe lângă formularea propunerilor pentru renunțarea la armele atomice, pentru informarea reciprocă asupra staționării unităților de poliție, pentru reducerea forțelor militare, guvernul R.D. Germane a luat în mod unilateral măsuri cum ar fi, de pildă, reducerea cu 90 000 de oameni a efectivelor Armatei populare naționale.

În septembrie 1960, guvernul R.D. Germane a făcut prima sa propunere de dezarmare generală și totală a celor două state germane. S-a propus realizarea dezarmării totale în trei etape, într-o perioadă de 4 pînă la 5 ani, începînd cu oprirea fabricării armamentelor și renunțarea la armele de distrugere în masă aflate pe teritoriul celor două state germane, măsuri care urmau să se continue cu reducerea treptată a forțelor armate pînă la dizolvarea și lichidarea întregului material militar.

Credincios principiilor sale de a împiedica prin toate mijloacele declanșarea unui nou război pe teritoriul german, în ziua deschiderii Conferinței celor 18 state pentru dezarmare de la Geneva guvernul R.D. Germane s-a adresat din nou guvernului de la Bonn pentru a se obține cel puțin adoptarea unor măsuri minimale în vederea realizării dezarmării celor două state germane. Guvernul R.D.G. a prezentat mai multe propuneri ce urmau să fie realizate fără întârziere:

— cele două state germane să declare că renunță la violență între ele sau față de alte state;

— încheierea unui acord privind încetarea înarmărilor;

— cele două state germane să renunțe la înarmarea atomică, la producția, folosirea, stocarea și achiziționarea de arme atomice și de rachete, precum și a armelor chimice și bacteriologice;

— cele două state germane să renunțesă participe la experiențele cu astfel de arme organizate de alte țări;

— încheierea unui acord pentru încetarea imediată a staționării pe teritoriul german a armelor atomice străine;

— cele două state germane să interzică efectuarea pe teritoriul lor a oricărei propagande militare și a oricărei propagande pentru revendicări teritoriale împotriva altor țări;

— cele două state germane să se pronunțe împotriva lărgirii numărului țărilor care posedă armele atomice.

În plus, guvernul R.D. Germane sprijină fără rezerve propunerea privind crearea unei zone libere de arma atomică în Europa centrală și în Europa de nord, zonă din care ar urma să facă parte cele două state germane.

Însă aceste propuneri au întîmpinat la conducătorii statului de la Bonn nu numai un refuz categoric, dar au fost urmate de o campanie febrilă de înarmări. Cancelarul federal Adenauer și ministrul de război Strauss cer ca Bundeswehrlul să fie înarmat cu arme atomice. Ei au prelungit la 18 luni durata serviciului militar obligatoriu. Potrivit cifrelor din propriile lor publicații, efectivul forțelor armate vest-germane se ridică la 420 000 de oameni, ceea ce depășește de pe acum efectivul prevăzut pentru 1963 prin planul N.A.T.O.

În fața acestor fapte putem ușor înțelege de ce cancelarul federal Adenauer, în declarația sa privind întrunirea Comitetului celor 18 state pentru dezarmare de la Geneva, a subliniat că „nimeni nu speră în succesul” acesteia.

Popoarele lumii, printre care cel german, vor să trăiască în pace, năzuiesc spre realizarea dezarmării generale, totale și controlate.

Numai o Germanie fără arme atomice și fără forțe militariste, așa cum propune R.D.G., va fi o Germanie unde-și va găsi în sfîrșit liniștea, pacea poporul nostru.

MARTIN SCHUMANN

Prietena noastră cartea

NICOLAE LABIȘ: *PRIMELE IUBIRI*

La 21 de ani Labiș moare, lăsînd în urma lui o operă. O operă însemnată. Ne dăm seama de aceasta citînd-o, aproape integral, în actualul volum tipărit de Editura pentru literatură și cuprinzînd mulți tineri pentru care universul poeziei lui Labiș le este apropiat, și l-a asimilat și integrat substanțial pe Labiș conștiinței sale, așezîndu-l la loc de frunte. Așa se explică, între altele, și dispariția uimitor de rapidă din librării a celor peste 8 000 de exemplare, cite numără volumul amintit. O poezie de o asemenea prospețime, generozitate și entuziasm creator, o poezie mare ca aceasta nu putea să nu găsească ecou în inima constructorilor socialismului, a

iubitorilor de poezie și frumos.

Labiș este, fără îndoială, cel mai reprezentativ dintre poeții tinerei generații. Înzestrat cu un mare talent, avînd o gîndire și etică profund comuniste, el a transcris în versuri și imagini vibrația intensă și inedită a acestei lumi noi, ca nimeni altul dintre cei de-o vîrstă cu el. *Evul aprins*, în miezul căruia trăia poetul, *era entuziasmului comunist*, pe care o cîntă poezia lui, ar fi avut în Labiș pe cel mai de seamă rapsod român dacă la douăzeci de ani și încă unul traiectoria vieții lui nu s-ar fi frînt dureros. Versurile rămase stau mărturie în acest sens. În poezia lui se întîlnesc cele mai valoroase tradiții ale artei și culturii noastre cu gîndirea contemporană cea mai înaintată,

exprimîndu-se într-un mod pe care cititorul îl simte al său.

Miorița și Meșterul Manole, Orația de nuntă, înțelese în sens actual de către poet, aduc în paginile volumului fiorul tradiției noastre folclorice. Ciclul *Sadovenienelor, Rapsodia pădurii și Pantheonul* înscriu o altă coordonată a universului său poetic. Dar firul roșu al acestui univers, centrul lui de greutate, se află în tulburătoarea contemporaneitate a meditației poetului. El venea în geografia timpului de față cu întreaga zestre a strămoșilor săi, aducea elanul proaspăt al unor întinse și grave călătorii în arta tuturor veacurilor, pe care nu contenea a le raporta la constelația noastră comunistă, cîntată de el cu un profund entuziasm și luciditate. *Luptător în atac*, poetul se simțea al tuturor celor ce construiesc, avertiza asupra *primejdiei războiului*, care i-a pustiit copilăria și l-a făcut martorul unor orori indescriptibile, scria un *ciclu al răspunderii* și un *bilanț triumfător* al victoriilor noastre, exclamînd: „*Aceasta e tinerețea, furtună și senin! Beție a visării, sforțări de zi lucide, | Triumf de certitudini, al îndoielii chin, | Miraculoasă floare comuna și-o deschide*”.

Lui Marx, *Partidului, Manifest, Viitorul, Pacea, Drumul spre uzină, Comunistului, Întîlnire cu tractoriștii*, ciclul *Tînăra gardă* sînt titlurile grăitoare ale altor cîtorva poezii ce definesc spiritul acestui poet, cu un profil atît de original și interesant, cum de puține ori se întîmplă într-o literatură. Ele relevă o pătrundere surprinzătoare în miezul contemporaneității, pe care simțînd-o pînă în adîncuri integrată sieși, poetul o slăvea firesc în versuri de o mare frumusețe, cu o rezonanță și o traiectorie ce trec peste timpul imediat. Iar contemporaneitatea aceasta profundă îi asigură universalitatea și trăinicia de nezdruccinat versului său. Ne aflăm în fața unui mare poet, un poet a cărui inimă tînără a bătut intens pentru *visul lui Marx* și realizarea lui în zilele noastre.

GEORGE MUNTEAN

ce să citim

Roger Martin du Gard — *FAMILIA THIBAULT* — roman, vol. 1, 2, 3. Editura pentru literatură universală. 45,80 lei.

Gh. Niculescu-Basu — *AMINTIRILE UNUI ARTIST DE OPERĂ* — Editura muzicală, 568 pagini — 26 lei.

I.M. Sadoveanu — *TAURUL MARI* — roman. Coperta de Silvi Bogdan. Editura tineretului, 184 pagini — 3,35 lei.

P. Solomon — *JOHN MILTON*. Coperta de Florica Vasilescu. Colecția „Oameni de seamă”. Editura tineretului, 304 pagini — 8,60 lei.

N. Tautu — *FATA CU ARMA*. Editura tineretului, 292 pagini — 4,45 lei.

Jules Verne — *INSULA CU ELICE*. Traducere și cuvînt înainte de Ion Hobana. Editura tineretului, 388 pagini — 6,50 lei.

Cu toate pînzele

celor de 15 ani

Ne ispitesc întinsurile,
Largul ne cheamă;
Incepe în noi marea transformare:
Pomii s-au făcut mai zvelți
Și s-au schimbat în catarce,
Cămășile în pinze —
Albe, albastre sau roșii:
Ferestrele-au devenit punți de comandă
De unde părem mai înalți
Și mai gravi,
Mîinile au apucat o cîrmă imaginară,
Dar sigură,
Și pornim în larg
Cu toate pînzele!
Visele noastre — ca o roșie busoată
Arată toate
Spre comunism!

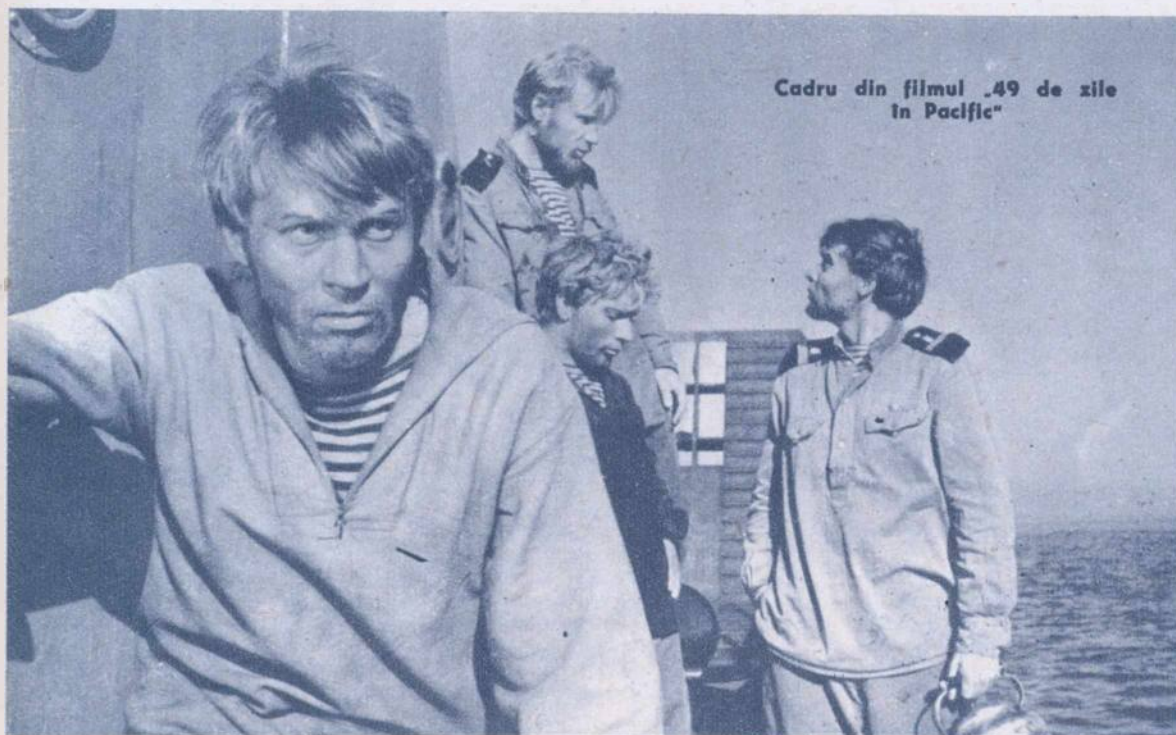
A început tinerețea...

VICTOR MAȘEK

PE ECRANE

trei filme pentru vîrsta noastră

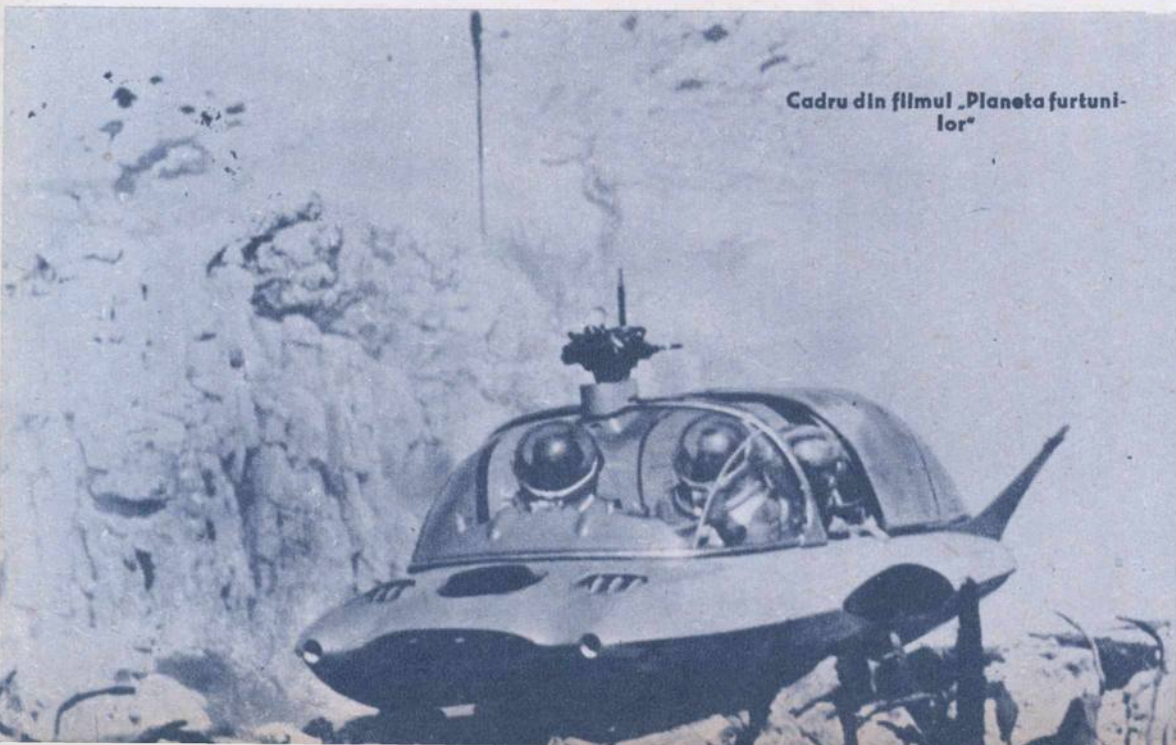
Cadru din filmul „49 de zile în Pacific”

„49 de zile în Pacific”

N euitate ne-au rămas chipurile celor patru ostași sovietici Zigansin, Kriucikovski, Poplavski și Feodotov, care au dat dovadă de minunate calități fizice și sufletești în lupta de 49 de zile cu valurile oceanului, dovedindu-se demni fii ai mării patrii care i-a crescut și educat. Din fapta lor eroică s-a inspirat filmul cu numele de mai sus, creat de studiourile „Mosfilm”. Deși eroii lui poartă alte nume și unele întâmplări de pe temerara șalupă sînt rodul imaginației cineaștilor, filmul ne reînvie simțămintele de admirație în fața curajului, tenacității, spiritului colectiv, eroismului de care au dat dovadă bravii fii ai țării care construiește comunismul și ne îndeamnă să le semănăm.

„Planeta furtunilor”

Este o poveste de anticipație în care noi, cei ce trăim în epoca atomului și zborurilor cosmice, putem crede. O navă cosmică, avînd la bord oameni și, bineînțeles, un destoinic robot, pe nume John, a poposit pe planeta Venus. Realizatorii de la „Lenfilm” au țesut o întâmplare legată de căutarea unei alte nave rătăcite pe Venus, prilej de a face cunoștință cu „fauna” și „flora” fantastice de aici, sugerîndu-ne ipoteza existenței pe „planeta furtunilor” a unor ființe aproape asemănătoare cu noi.

Cadru din filmul „Planeta furtunilor”

„713 cere aterizarea”

Un film de aventuri produs tot de „Lenfilm”. Pe baza unei întâmplări adevărate din Occident, cineaștii povestesc împrejurările atentatului mîrșav pus la cale de cercuri războinice, militariste, împotriva unei delegații de comuniști. Făcînd echipajul avionului cu care urma să plece delegația să bea un puternic narcotic, criminalii au pus în primejdie viața pasagerilor avionului, oameni de concepții și profesii diferite, femei și copii. Merită să urmărim peripețiile salvării avionului datorită prezenței de spirit, voinței și dîrzeniei unor pasageri. Un rol însemnat aici l-a avut un luptător antifascist nevoit să călătorească incognito din cauza persecuțiilor la care era supus de poliție în țara sa.

H. HARTULARI- D A R C L É E

Formația teatrală de la
Uzinele „23 August” din
Capitală repetind piesa
„Ferestre deschise” de
Paul Everac

izvorul autenticității

Se trage cortina, și pe scenă apare o încăpere simplă și modestă, biroul conducerii unei gospodării colective. În acest cadru se desfășoară o dezbaterie aprinsă, dezbateri care-și găsește ecou nu mai mult între oamenii de pe scenă cît între cei din sală. Căci în piesa „Înfloresc pomii” de Kormos Gyula se

discută probleme însemnate, probleme legate de întărirea economică și organizatorică a gospodăriilor colective, de mersul înainte al agriculturii noastre socialiste. E firesc ca atît spectatorii, cît și actorii să fie pasionați de frământările personajelor, de lupta lor. Aceasta deoarece piesa este interpretată de artiștii amatori dintr-o comună, de

colectiviști. Iată dar izvorul profundeii autenticității a jocului actoricesc — contopirea artiștilor cu eroii pe care-i interpretează și pe care-i cunosc atît de bine, pasiunea pentru problemele propășirii gospodăriilor colective, probleme care le cunosc și pe care le au aproape de suflet. Peste două mii de oameni au văzut spectacolele cu „Înfloresc pomii” prezentate de echipa de artiști amatori din comuna Popești-Leordeni, formată în majoritate de tineri.

Nu se poate să nu te impresioneze sobrietatea interpretării, lipsa de poză și de teatralism, de afectare și exagerare. Jocul se desfășoară cît mai aproape de nivelul vieții.

Iată-l pe Grigore Avram — președintele gospodăriei din piesă: e un gospodar chibzuit, dar, în același timp, un om îndrăzneț, care aplică fel de fel de inovații în vederea ridicării rentabilității gospodăriei.

Muncitorul de la Uzina „Danubiana”, Geavlete Gheorghe, a jucat cu multă sobrietate și forță de convingere rolul acestui președinte de gospodărie. Colectivista Rașu Paulina a interpretat rolul Anei Onișor — secretara organizației de partid din gospodărie, care știe, prin munca ei de lămurire, să câștige inimile oamenilor pentru o muncă însuflețită, pentru întărirea gospodăriei. Șerban Gheorghe a creat o autentică figură de escroc și intrigant în persoana magazinerului Micu Vasile, un element descompus, care încearcă să frneze mersul înainte al gospodăriei.

Privești pe scenă și nu știi ce să admiri mai întii: arta actorilor amatori sau felul cum știu ei să facă din teatru un agitator pentru mersul înainte al vieții.

B. DUMITRESCU

Mulți artiști români din trecut s-au afirmat pe scenele marilor săli de concert ale lumii, dar nimeni nu a reușit, asemenea celebrei Darclée, să ducă atît de departe faima artei interpretative românești.

La București și Milano, la Moscova și Viena, la Paris și Buenos Aires, Darclée s-a impus, decenii la rînd, prin excepționalele ei calități artistice, în rîndurile unora dintre cei mai mari cîntăreți ai veacului trecut.

Stăpînind un imens repertoriu de la rolul Vaniei din opera „Ivan Susanin” de Glinka la „Tosca” lui Puccini și rolul Elisabetei din Tannhauser-ul lui Wagner, Hariclea Hartulari-Darclée și-a închinat întreaga viață artei.

Interpretînd deseori în primă audiție rolurile principale ale marilor opere scrise de compozitorii veacului trecut, colaboratoare apropiată a multora dintre acești creatori, Darclée a dus o pasionată viață artistică, care cere biografului nu numai temeinice cunoștințe în legătură cu evoluția creației lirice, în legătură cu caracteristicile artei interpretative a cîntăreței, dar și posibilitatea de a surprinde, de a reda cu toată căldura publicistică necesară viața remarcabilei artiste romînce.

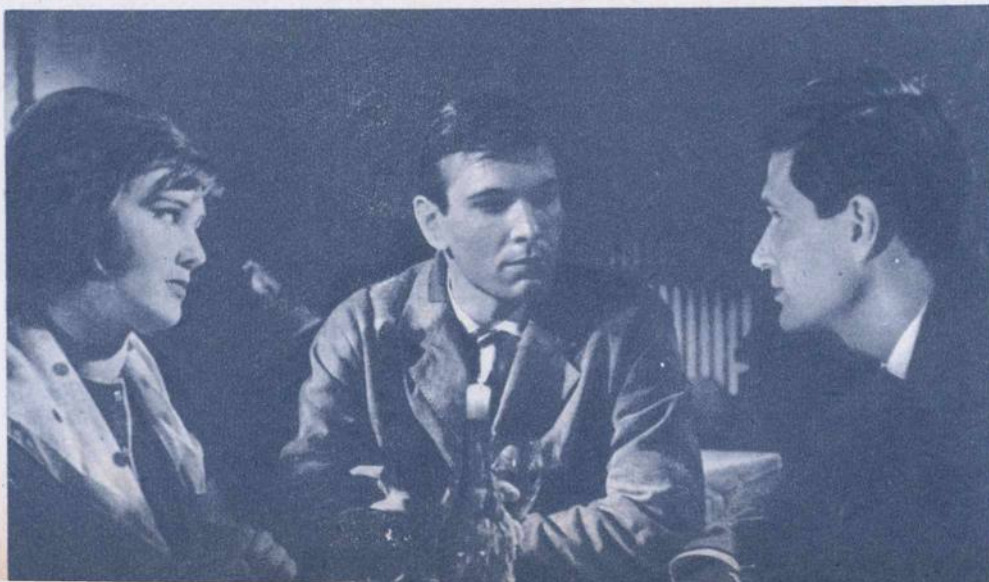
Prezentînd iubitorilor muzicii o monografie închinată mării cîntărețe, compozitorul Ion Hartulari-Darclée, fiul artei, și remarcabilul muzicolog George Sbircea reușesc să se achite din plin de această sarcină.

De-a lungul a 260 de pagini, autorii izbutesc să surprindă coordonatele minunatei ei vieți.

Scrisă cu căldură, cu mult farmec publicistic, completată de o serie de fotografii și documente originale, monografia „Darclée” se înscrie drept una dintre cele mai interesante lucrări apărute în Editura muzicală, prilejuind tinerilor cunoașterea uneia dintre marile glorii artistice ale poporului nostru.

I. S.

Prima producție a absolvenților Institutului de cinematografie din Moscova — Reneta și Iurii Grigorlev — se numește „Pădurea primăverii” și este închinată Festivalului de la Helsinki. Scenariul este semnat de Reneta Grigorlev (U.R.S.S.) și Arno Reinfrank (R.F.G.)

MIȘCAREA TINERETULUI PENTRU PACE ÎN MAREA BRITANIE

MARNIE SIGGERS

membru al Comitetului național al Ligii
tineretului comunist din Anglia

În cadrul Mișcării de tineret pentru pace din țara noastră, câteva evenimente din ultima vreme sînt considerate foarte semnificative. E vorba de participarea a mii de tineri la ultimele manifestații organizate de Comitetul celor 100 și la Conferința națională a tineretului pentru pace.

Asemenea manifestații sînt caracteristice pentru acțiunile cu caracter ofensiv, de protest, împotriva politicii așa-numite „de apărare” a guvernului conservator. Ele au izvorît din sinceritatea, spiritul de dreptate și avîntul elementelor celor mai conștiente din rîndurile tineretului generației din Marea Britanie.

Conferința națională a tineretului pentru pace, organizată de Mișcarea tineretului pentru pace, a fost una dintre cele mai reprezentative manifestații de acest fel organizate în Anglia. Ea a constituit încununarea eforturilor consecvente ale Mișcării tineretului pentru pace în vederea realizării unității diferitelor acțiuni în favoarea păcii desfășurate de un mare număr de oameni și de organizații cu diferite orientări și convingeri.

Principala temă în dezbaterile conferinței care a revenit mereu și mereu în cuvîntul delegaților reprezentînd aproximativ 20 organizații de tineret a constituit-o nevoia urgentă a unității celor

mai largi mase de tineret în cadrul luptei pentru pace.

În diferitele organizații de tineret din Marea Britanie activează în momentul de față mai multe milioane de tineri. Trăsătura caracteristică a tuturor manifestațiilor care au loc în Anglia în favoarea păcii este că la ele participă în număr foarte mare tinerii.

Deși o bună parte dintre ei aparțin diverselor partide sau mișcări cu caracter progresist, diferitelor organizații de tineret sau sindicatelor, este totuși important de subliniat faptul că marea majoritate a tinerilor care s-au alăturat mișcării pentru pace nu fac parte din vreun partid.

Tinerii englezi înțeleg foarte bine că problema-cheie a zilelor noastre, pacea sau războiul, înseamnă de fapt viața sau moartea. Faptul că pentru Marea Britanie un conflict nuclear ar fi teribil — ar însemna distrugerea totală — constituie resortul principal pe care se dezvoltă uriașa mișcare de protest la care participă în masă tinerii. Cu toate acestea, în ciuda miilor de tineri care se alătură acestei mișcări, forțele mișcării pentru pace sînt încă risipite, dat fiind faptul că mulți dintre cei care participă la ea fac parte din organizații eterogene (religioase, pacifiste, corporative, sindicale etc.), ale

cărora obiective și activități nu sînt coordonate.

Vom încerca în rindurile de mai jos să redăm trăsăturile esențiale ale unora dintre principalele organizații care s-au alăturat mișcării pentru pace — „Mișcarea tineretului pentru dezarmarea nucleară“.

Încă de la începuturile activității sale, Mișcarea pentru dezarmarea nucleară a atras atenția tineretului, deși membrii conducerii — în special canonicul Collins, șeful corului catedralei „Sf. Paul“, filozoful Bertrand Russell, scriitorul J.B. Priestley, istoricul A.J.P. Taylor — sînt toți destul de în vîrstă.

Prima acțiune a Mișcării pentru dezarmarea nucleară care a atras tineretul a constituit-o Marșul de 53 de mii de la piața Trafalgar din Londra spre sediul Institutului de cercetări atomice de la Aldermaston, marș care a avut loc pentru prima dată în 1958. Prin caracterul său, această manifestare a ținut seama de preferințele tinerilor, de calitățile lor sportive, de rezistența fizică.

Ideea marșului a fost rezumată prin lozincă „Interziceți bomba atomică!“ și prin cererea ca Marea Britanie să dea un exemplu lumii întregi încetînd producția și experiențele cu armele nucleare și luîndu-și angajamentul să nu întrebunțeze niciodată astfel de arme.

În ce privește aspectul său de exercițiu fizic, acest marș, care a durat patru zile, pe drumuri grele, adesea în plină ploaie, prin noroi, prin zăpada încă netopită, în ciuda unui vînt aspru, cu perspectiva ca nopțile să fie petrecute prin pături improvizate, pe dușumelele diferitelor școli din localitățile străbătute, a constituit, desigur, o încercare nu numai a curajului, ci și a tăriei convingerilor participanților. La acest marș a participat un nucleu de bază fix de aproximativ 500 de oameni, dintre care cei mai mulți sub 25 de ani, unii încă elevi de școală. S-a parcurs itinerarul fixat de la început pînă la sfîrșit. Aproximativ 5 000 de persoane au participat la o anumită etapă a marșului.

Acesta a fost începutul. În fiecare an, același drum este parcurs de un număr tot mai mare de oameni, de fiecare dată majoritatea participanților fiind tineri.

Cu cît Mișcarea pentru dezarmarea nucleară se dezvoltă în ce privește influența și numărul membrilor săi, atrăgînd nu numai persoane neangajate din punct de vedere politic, ci și elementele mai active din partidul laburist, care nu sînt satisfăcute de politica conducătorilor de dreapta, cu atît mișcarea devine mai puțin amorfă, cu atît cîștigă mai mult în ce privește spiritul său activ și conștiința politică. După ce mulți ani de zile țelurile politice ale mișcării au fost exclusiv limitate la necesitatea „interzicerii bombei nucleare“, obiectivele sale s-au extins acum, cuprinzînd cereri ca: lichidarea tuturor bazelor militare străine de pe teritoriul britanic, desființarea rampelor de lansare a rachetelor, ieșirea din alianțele agresive militare, cum e cazul pactului N.A.T.O.

Însă Mișcarea pentru dezarmarea nucleară nu este un partid care să oblige pe membrii săi la

o strictă disciplină. Ea rămîne o „mișcare“ cu mulți aderenți, care nu sînt cu toții complet de acord cu toate obiectivele sale.

Cum acțiunile Mișcării pentru dezarmarea nucleară atrag un număr însemnat de tineri, era inevitabil, fie că s-a căutat sau nu în mod deliberat aceasta, ca mai devreme sau mai tîrziu să fie constituită în cadrul ei o grupare de tineret. Astfel a luat ființă Mișcarea tineretului pentru dezarmarea nucleară, cu organizații care țin fiecare conferințe proprii, editează publicații, printre care periodicul „Tineretul împotriva bombei“.

COMITETUL CELOR 100

Încă de la început, o anumită parte dintre membrii Mișcării pentru dezarmarea nucleară s-au arătat nesatisfăcuți de politica și în special de formele de activitate ale conducerii mișcării. S-a constituit Comitetul de acțiune directă, organizînd, fără „binecuvîntarea“ oficială a conducerii organizației, demonstrații pasive, participanții așezîndu-se pe jos în fața șantierelor unde se construiesc rampe de lansare a rachetelor, chemîndu-i pe muncitori să părăsească lucrul.

În cele din urmă, lordul Russell, președintele Mișcării pentru dezarmarea nucleară, și-a prezentat demisia pentru a deveni președintele Comitetului celor 100. Alături de el au venit cîțiva membri ai Comitetului de acțiune directă.

Comitetul celor 100 a arătat încă de la început că tacticile sale erau deosebite de cele ale grupării conducătoare din cadrul Mișcării pentru dezarmarea nucleară, „deși țelul rămîne același. Comitetul a organizat manifestații de rezistență pasivă, non-violentă, avînd un caracter asemănător cu cel al mișcărilor pasive organizate de Gandhi. În loc de a-și limita activitatea la locul rampelor de lansare situate în regiuni depărtate, el și-a ales drept cîmp de operații însuși centrul Londrei, pentru a atrage cît mai mult atenția opiniei publice și pentru a populariza la maximum acțiunile sale.

Metodele Comitetului celor 100 nu au fost adoptate de către liderii Mișcării pentru dezarmarea nucleară, deși mii de oameni care au luat parte la asemenea manifestații erau membri ai mișcării.

Lordul Russell, în vîrstă de aproape 90 de ani pe vremea aceea, era înconjurat de un grup de tineri și tinere sub 20 de ani, care organizau comitete asemănătoare în diferite colțuri ale țării, luau cuvîntul la mitinguri și organizau manifestații pasive.

După una dintre aceste manifestații — la baza militară americană de bombardiere nucleare de la Wethersfield, Essex, în noiembrie 1961 —, cîțiva tineri și tinere care participaseră activ au fost aduși în fața faimosului tribunal Old Bailey, acuzați de a fi incitat opinia publică să încalce legea pentru păstrarea secretelor oficiale. Tribunalul urmarea să demonstreze că acești tineri ar fi pus în pericol securitatea Marii Britanii. Li s-a cerut chiar unor ofițeri superiori britanici să depună ca martori.

Acuzații însă, în ciuda faptului că nu erau lăsați să vorbească la

proces și cu toate avertismentele judecătorilor, au continuat cu curaj să aducă argumente în apărarea lor, subliniînd că Marea Britanie se găsește în mare primejdie ca urmare a politicii „de apărare nucleară“ duse de guvern, politică ce ar provoca o distrugere totală în caz de război. Atrăgînd atenția asupra acestei primejdii — au arătat acuzații —, noi am acționat în interesul adevărat al țării.

Considerați vinovați de către un juriu compus din 12 persoane și căruia i-au trebuit peste patru ore pentru a decide verdictul, șase dintre acuzați au fost condamnați la închisoare pe termene între 12 pînă la 18 luni.

Au avut loc manifestații și patrule în fața închisorilor unde au fost transportați cei condamnați; deputații au prezentat interpelări în legătură cu cazul lor în fața Camerei Comunelor și la fiecare adunare și miting care a avut loc de atunci s-au exprimat proteste împotriva acestei sentințe.

MIȘCAREA TINERETULUI PENTRU PACE

Această organizație a fost constituită în 1958. Ea a luptat în mod constant pentru extinderea lozincii „Interziceți bomba!“, susținînd în același timp toate formele de luptă pentru pace. Membrii mișcării explică opiniei publice că urmările logice ale dezarmării unilaterale pentru Marea Britanie ar fi retragerea din N.A.T.O., retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul britanic, retragerea tuturor submarinelor și lichidarea bazelor de rachete. În consecință manifestațiile și campaniile organizate de Mișcarea tineretului pentru pace nu se limitează numai la protestele împotriva armelor nucleare.

De exemplu, în primăvara anului 1960, mișcarea a trimis o delegație la Paris pentru a lua acolo contact cu șefii de state reuniți pentru tratativele la nivel înalt. Manifestația care a marcat plecarea delegației a avut loc la Londra, în piața Trafalgar, și a fost precedată de un marș.

În cursul verii s-a desfășurat o campanie pentru afirmarea independenței Marii Britanii și care a îmbrăcat formele constituirii de delegații, ale protestelor scrise, defilărilor cu pancarte și lozinci în fața Ambasadei S.U.A. din Londra.

Mișcarea tineretului pentru pace din Scoția a dus în mod consecvent campanii împotriva staționării submarinelor americane înzestrate cu rachete „Polaris“ la baza de la Holy Loch.

Una dintre cele mai importante manifestații organizate de mișcare a constituit-o „Marșul împotriva blindatelor, de la Coventry la Castlamartin“, care a avut loc în luna septembrie 1961. Acest marș a fost hotărît imediat după ce s-a anunțat că guvernul britanic a invitat unități de tancuri din armata vest-germană, comandate de ofițeri decorati de Hitler, să facă instrucție pe terenurile militare de la Castlamartin, lângă Pembrokeshire, în Țara Galilor.

Aproximativ 70 de tineri, aparținînd diferitelor organizații, au fost întîmpinați cu căldură la Coventry, orașul care a devenit simbol de luptă împotriva barba-

riilor săvîrșite de hitleriști. Membrii consiliului local și conducătorii organizațiilor locale sindicale s-au alăturat participanților la această manifestație. Marșul a ținut o săptămînă. Au fost parcurse localitățile Birmingham, Cardiff, Swansea și văile miniere din Walesul de sud. Au fost organizate mitinguri, citeodată cu participarea cite unui deputat și totdeauna cu participarea organizației locale a partidului laburist.

Punctul culminant l-a constituit un miting de masă la Pembroke, la care au participat mai multe mii de oameni sosiți aici din toate regiunile Angliei. Doi deputați din partea partidului laburist au luat cuvîntul la acest miting și au condus după aceea marșul prin orașul Pembroke, pînă în fața intrării principale a cantonamentului militar de la Castlamartin, unde își făceau instrucția unitățile vest-germane.

Puțin înainte de începerea Conferinței naționale a tineretului pentru pace din Marea Britanie, o delegație a Mișcării tineretului pentru pace s-a prezentat la Ambasada franceză de la Londra pentru a protesta împotriva hotărîrii guvernului britanic prin care se permite trupelor franceze — unități de aventurieri cunoscute drept călăi ai mișcării — să se pregătească pe teritoriul britanic.

Conferința națională a tineretului pentru pace a constituit o etapă decisivă în istoria acțiunilor tineretului britanic pentru pace. Această conferință a fost patronată de personalități eminente din toate principalele ramuri ale Mișcării pentru pace — canonicul Collins din cadrul Mișcării pentru dezarmarea nucleară, profesorul J.D. Bernal, președintele Comitetului britanic pentru pace, și lordul Russell din partea Comitetului celor 100.

În cadrul unor discuții insuflete, delegații au făcut în mod constant apel la unitatea Mișcării pentru pace și au subliniat necesitatea antrenării în aceste acțiuni a milioane de tineri. Participanții au cerut organizarea unor manifestații de protest largite împotriva instruirii trupelor vest-germane pe teritoriul britanic și împotriva invitării parașutiștilor francezi în Anglia. Conferința a luat sfîrșit într-o atmosferă de entuziasm prin adoptarea unanimă (cu excepția a doi delegați din 187) a unei declarații în care se spune:

„O alternativă reală față de politica actuală de război rece și de intensificare a cursei înarmărilor o constituie dezarmarea generală și totală, sub un control internațional. Aceasta ar constitui calea cea mai eficientă pentru asigurarea păcii în lume.

Facem apel la tinerii din Marea Britanie să facă tot ce le este în putință pentru a exercita presiuni asupra guvernului britanic spre a-l determina să încheie un acord în această problemă de importanță vitală.

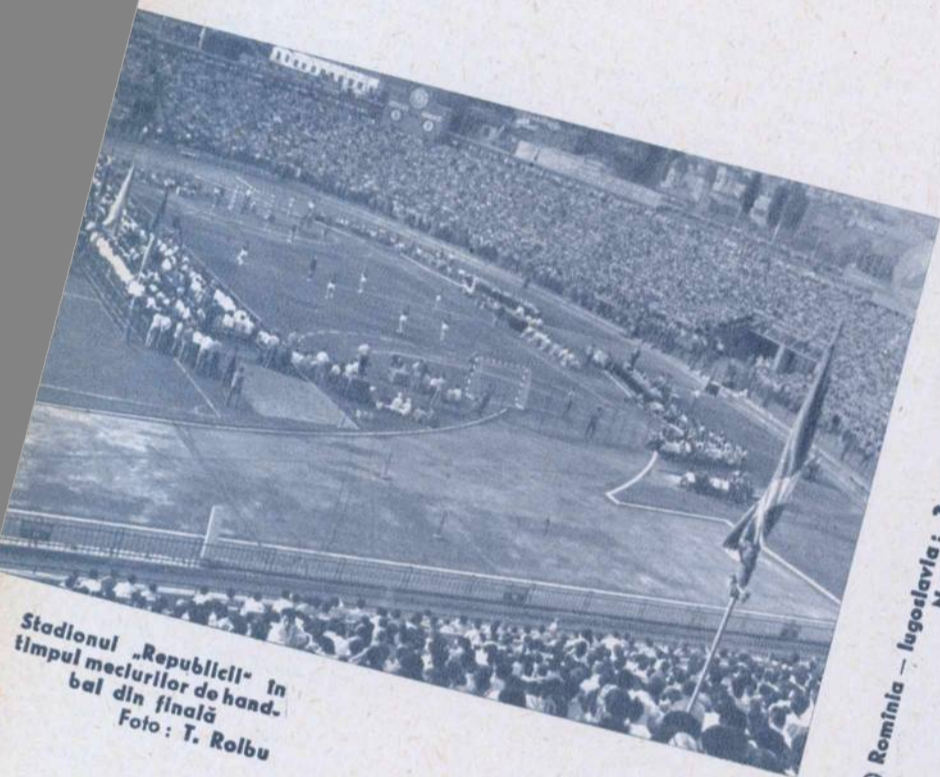
Considerăm că politica guvernului, favorabilă armelor nucleare și instalării de baze militare străine în Anglia, reprezintă o gravă amenințare la adresa vieții noastre și este în fapt o trădare națională.

Cerem să se pună capăt acestei politici; cerem ca Marea Britanie să adopte o politică independentă și favorabilă păcii.“

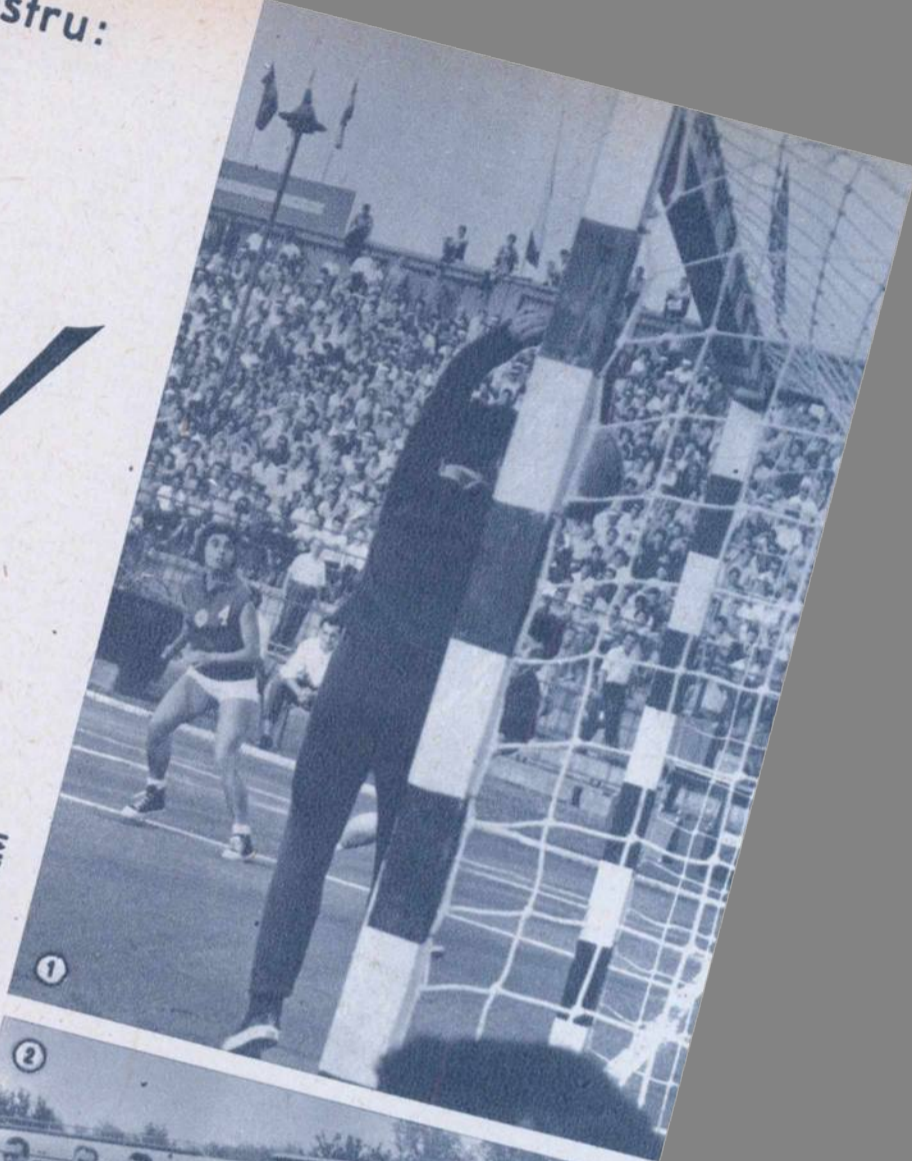
Un nou succes al sportului nostru:

HANDBALISTELE

campioane ale lumii!

Stadionul „Republicii” în timpul meciurilor de handbal din finală
Foto: T. Rolbu

1

2

- 1 România — Iugoslavia: 3—3. În minutul 3 Iuliana Naco înscrie: 1—0
- 2 Echipa de handbal a U.R.S.S. a fost întimpinată, înainte de-a ajunge la Sibiu, de o delegație de sportivi

impresii, declarații...

Charles Petit-Montgobert (Franța) — prim-vicepreședinte al Federației Internaționale de handbal:

„Felicitările mele — campioanelor lumii, felicitările mele organizatorilor. Fără doar și poate, țara dv. poate revendica titlul de mare națiune în handbalul mondial. Am fost încântat de tot ce am văzut în România. Viziunile pe care le-am făcut mi-au lăsat impresii de neșters. Încântătoare ospitalitate românească nu s-a dezmințit nici de această dată. Deși, la drept vorbind, nu-i chiar atât de ușor să asiguri condițiile cele mai bune (care au existat cu prisosință) și în ce privește găzduirea echipelor participante și a celorlalți invitați, și în ce privește desfășurarea întrecerilor propriu-zise.

Vă felicit încă o dată!”

Max Rinkeburger (R.F. Germania) — membru în consiliul Federației Internaționale de handbal:

„Totul a fost perfect. Nimic n-a lipsit ca handbalistele să se simtă bine. Mi-a plăcut în mod deosebit faptul că fiecare din echipe i s-au asigurat condiții pentru a-și folosi după preferințe timpul liber. Și multe lucruri frumoase au văzut handbalistele în răstimpul în care au fost în România!

Handbalul feminin din țara dv. a arătat că n-are rival în lume. Nici la handbalul în 11, nici la cel în 7”.

Thorild Janerstam (Suedia) — arbitru internațional:

„Meciul final, în care românii au fost indiscutabil mai bune, având o superioritate evidentă, mi-a plăcut foarte mult. Deși ca arbitru nu poți totdeauna să-ți dai seama de nivelul tehnic al jocului, de această dată mărturisesc că — fără să fiu spectator în tribună — am asistat la un joc de valoare, spectaculos. Apoi, publicul bucureștean m-a uimit prin competența și obiectivitatea manifestată la meciurile de handbal. În ce privește entuziasmul lui, felul cum știe să-și încurajeze echipa favorită, consider că n-are egal în alte țări europene”.

Constantin Popescu — antrenorul echipei R.P. Române:

„Turneul a fost foarte dificil. Am avut totuși încredere în jucătoarele mele, deși la început ele au fost cam timorate. Victoria finală o consider însă cu atât mai semnificativă și importantă cu cât în meciul decisiv am întâlnit o formație bine cotate în handbalul internațional, care la «mondialele» de acum n-a pierdut nici un meci.

Sînt fericit că împreună cu echipa am adus țării un succes de prestigiu”.

Iosefina Ștefănescu — căpitanul echipei

Irina Hector

Ana Boțan

Aurora Leonte

Dintre toate țările de pe glob, cele mai multe și mai prețioase trofee la handbal le deține țara noastră. Titlurile mondiale la handbal feminin în 7 și în 11 sînt în posesia handbalistelor noastre; titlul mondial masculin la handbal în 7 — tot sportivilor romîni aparține.

Această scurtă statistică ne-a prilejuit-o recentul succes de prestigiu al reprezentativei de handbal în 7 a R.P. Romîne. După un remarcabil joc, în care au făcut uz de toate cunoștințele lor tehnice și puterea de luptă, handbalistele din echipa reprezentativă a R.P. Romîne au cîștigat finala celei de-a II-a ediții a Campionatului mondial de handbal în 7. O dată cu aceasta și titlul suprem de campioane ale lumii. Mult timp nu vor uita cei ce au văzut entuziasmul și manifestarea de bucurie care au urmat îndată după ce arbitrul suedez Janerstam a fluierat sfîrșitul meciului decisiv. O adevărată explozie de aplauze și urale în tribunele înțesate ale stadionului „Republicii”; îmbrățișări și calde felicitări pe teren între componentele celor două echipe finaliste: România și Danemarca. Celebrul portar al „buturilor” daneze, Helga Hansen, a fost prima care a felicitat-o călduros, prietenește pe nu mai puțin remarcabila noastră sportivă Irina Hector. Experimentata jucătoare daneză Agnes Oestergaard, căpitanul echipei Danemarcei, a considerat că-i un gest firesc ca s-o îmbrățișeze și s-o feliciteze pe Iosefina Ștefănescu, căpitanul echipei romîne.

Vestea mării victorii au auzit-o, prin intermediul radioului, toți iubitorii de sport din țară. Televiziunea a transmis nu numai meciul decisiv, ci și impresionanta festivitate de premiere, la care, în fruntea echipelor participante, a intrat reprezentativa R.P. Romîne, campioana lumii. Spontan, din suflet, mulți telespectatori și radioascultători, dorind să-și dovedească simpatia deosebită față de marea victorie a handbalistelor, au trimis telegrame de felicitare noii campioane a lumii. Cuvinte calde de urări pentru noi succese în viitor! Iată, de pildă, textul unei telegrame expediate de la Brașov chiar în seara zilei mării victorii: „Iubitorii de sport de la Uzina «Steagul roșu» — Brașov vă felicită pentru deplinul succes raportat cu prilejul Campionatului mondial feminin de handbal în 7 și vă urează din tot sufletul și pe viitor numai succese pentru ridicarea pe cele mai înalte culmi a culorilor patriei noastre, Republica Populară Romînă”.

★

Finala „mondialelor” a fost de un înalt nivel tehnic. Specialiștii de peste hotare au apreciat coresponzător acest lucru. „In-

Maria Constantinescu

Antoaneta Oștea

Iuliana Naco

Lilliana Borcea

Victorița Dumitrescu

Elena Hedeșiu

discutabil — spunea d-l Marian Flander (Iugoslavia), membru în comisia tehnică a F.I.H. —, nivelul tehnic al partidelor de la aceste campionate, dar în special calitatea jocului final, a fost mult mai ridicat decît la prima ediție a campionatelor, de acum 5 ani, din Iugoslavia”. Dacă adăugăm apoi faptul că cele nouă echipe participante au fost în marea lor majoritate de valori apropiate, alcătuite din jucătoare cu experiență, posesoare ale multor cunoștințe tehnice, constatăm că performanța handbalistelor noastre — de a fi terminat neînvinse toate meciurile susținute — este cu atît mai apreciabilă. Titlul mondial cucerit a consfințit, de altfel, superioritatea reprezentativei de handbal în 7 a R.P. Romîne.

Tuturor componentelor lotului reprezentativ și antrenorilor lor (atît cei de la cluburi, cît și cei de la lot) — felicitări și... spor la noi medalii.

CLASAMENTUL FINAL AL „MONDIALELOR”

1. R.P. Romînă, campioană mondială
2. Danemarca
3. R.S. Cehoslovacă
4. R.P.F. Iugoslavia
5. R.P. Ungară
6. U.R.S.S.
7. R.P. Polonă
8. Germania
9. Japonia

Constanța Dumitrescu

Edeltraute Franz

Aurella Szökő

Ana Nemetz

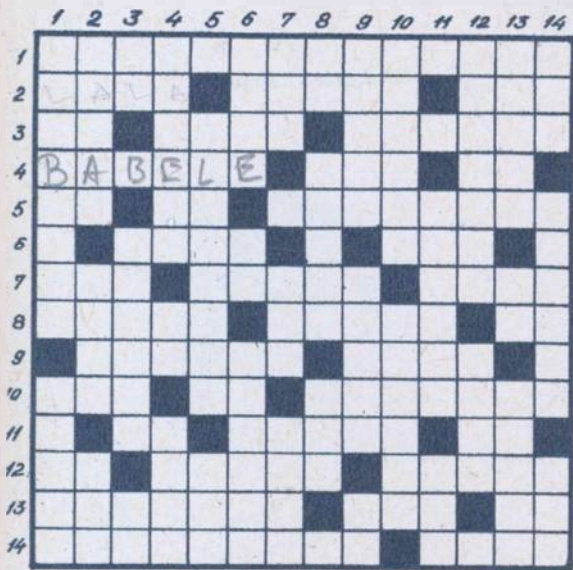

Felicia Gheorghilă

Cornelia Constantinescu

Jocuri distractive

la
munte
sau
la
mare

ORIZONTAL: 1) Frumoasa cabană de pe muntele Postăvarul, punct de mare atracție turistică (două cuvinte); 2) Lac glaciar în munții Rodnei, din care izvorăște Bistrița — Alăturare — Ramură eminesciană; 3) În mijlocul mării... — Cabană de la... 1 400 sau 1 500 la care se urcă din Sinaia — Pirlul Rece, Peștera, Piatra Arsă sau Bilea Lac; 4) Bătrâne... din Bucegi! — In doi! — Pronume muzical; 5) Vocală cu ecou — Nota din... Ceahlău! — Rîu din Moldova de care e legată marea construcție a Hidrocentralei „V.I.Lenin”; 6) A destina — Cel de pe crestele munți-

lor este ozonat și fortifică organismul; 7) Fata din... Deval — Vă prezintă la domilellu... imagini de la munte și mare — Cabană din zona Obcinei Feredeului, nu departe de Cimpulung Moldovenesc; 8) Pitorească stațiune climaterică în zona Predealului — Stațiune balneară în Bărăgan — În Carpați! 9) Muzicant din trecut — Arbori fructiferi; 10) Atracția stațiunilor Mangalia, Eforie, Costinești sau a... strandurilor — În Caraiman! — Stațiune balneo-climaterică în regiunea Crișana; 11) Ape! — Cît un munte...

— Parte comună cabanelor Surian și Subard! 12) Prima notă — ... Roșu, altă frumoasă stațiune climaterică din țara noastră — Produsă; 13) Ingrîjit — Între munți... — Viri în... Apuseni; 14) Una dintre cunoscutele stațiuni balneare din țara noastră situată în imediata apropiere a munților Coziel — Le găsiți pe talpa anumitor bocanci.

VERTICAL: 1) O cabană... la plecare și alta la sosire, nu departe de Predeal — Munți în Carpații Răsăriteni, la est de Baraolt; 2) Muntele cu Pietrele Doamnei — Loc pentru cazarea vilegiaturistilor la munte sau mare — 60 de minute în... Govora! 3) Pronume — Frumoasă stațiune de pe litoralul nostru — Margini de doc; 4) Localitate în Țara Brlsei, punct de plecare spre crestele munților din împrejurimi — În Ciuc! — Nu sînt dorite de turiștii aflați la odihnă fie pe plaja mării, fie pe potecile dintre brazi...; 5) Altă stațiune balneo-climaterică lângă Rîmnicu Vlcea — Zeltate sumeriană; 6) Rapid — Unice! — Prietenește; 7) Lac din Carpații Răsăriteni, vestit pentru pitorescul său, des vizitat de turiști — Din cînd în cînd — Diminutiv feminin; 8) În Păltiniș! — Încă o cabană aproape de Predeal — La marginea apei...; 9) Spre piscină... — Faima stațiunii Techirghiol și a altora — În Sovata! 10) Masivul cristalin din prelungirea Bucegilor spre sud-vest — Cabană și munte lângă Săcele; 11) Reproducere — Muntele..., unul dintre complexele turistice de lângă Caransebeș; 12) Poleire cu cupru — Cel mai de seamă oraș al Moldovei; 13) Lovit — Allie — Cabană turistică lângă muntele Clăbucetul Taurului; 14) Alt diminutiv feminin — Obiectiv turistic la nord de Piatra Neamț... minerale de la Borsec, Zizin, Lipova și altele.

cabane

A

18	15	12	14	15	2	7		
10	8	3	2	7	1	6		
12	15	4	13	14	6	17		
12	17	9	6	8	2	4		
11	8	13	11	8	17	6		
11	7	11	7	2	5	14	17	7
17	5	2	4	7	15	5	2	7
1	5	2	7	10	13	7	15	7
4	7	13	7	6	15	12	15	6

B

Aflați pe orizontale, cît și pe verticala AB, numele a zece cabane din țara noastră.

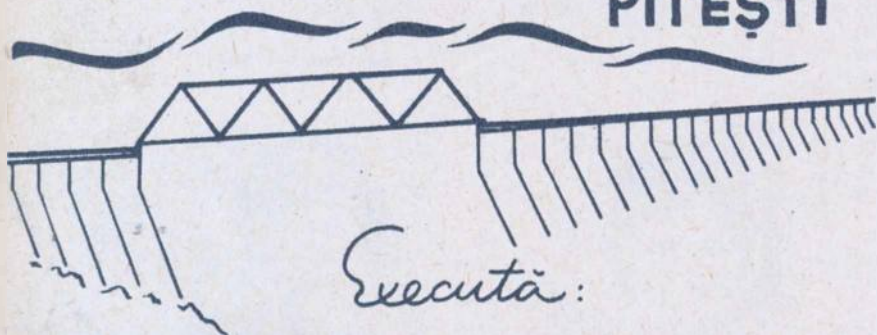
DEZLEGAREA JOCULUI DIN NUMĂRUL TRECUT

ORIZONTAL: 1) Praga — Londra; 2) România — Arît; 3) Il — Berlin; 4) Varșovia; 5) Tsi — Oa — Eho; 6) Eteri — Ades; 7) Nuu — Danli — Lc; 8) Idan — Picasso; 9) Ee — Araniă — Tlv; 10) Natura — Nina; 11) Iți — Jerea; 12) Danga — Eremia.

VERTICAL: 1) Prietenie — Id; 2) Rol — Studentă; 3) Am — Viena — Ain; 4) Giba — Nat; 5) Aneroid — Ruja; 6) Irsa — Apare; 7) Lalo — Animare; 8) Ivi — Ica — Er; 9) Nani — Aia — Nae; 10) Dr — Aed — Sli; 11) Ris — Helsinki; 12) Ai — Moscova.

Întreprinderea

PODURI METALICE ȘI PREFABRICATE BETON PITEȘTI

Execută:

PODURI METALICE
PODURI PREFABRICATE DE BETON
PODURI RULANTE
TRAVERSE DE CALE FERATĂ DIN BETON

PITEȘTI

STR. T.VLADIMIRESCU, 121
TELEFON 230

Așa arată acum fosta Piață Chibrit din Capitală

CUNOAȘTEȚI BUCUREȘTIUL?

Intrebarea se adresează deopotrivă provincialilor și ... bucureștenilor. Capitala patriei noastre, mereu tinărară (deși numărară peste 500 de ani), a devenit în ultimii ani și un mare centru turistic. Și ce nu se poate vedea într-un oraș care are o suprafață de peste 250 km p?

● Iată cîteva muzee cu veche tradiție: Muzeul de artă populară „Dr. Mina Minovici”, situat lângă gara Băneasa, în imediata apropiere a uneia dintre cele mai frumoase fîntîni arteziene, „Fîntîna Miorița”, operă a arhitectului Octav Doicescu. Muzeul conține cîteva mii de obiecte de artă populară romînească din mai multe regiuni ale țării. Coloanele înalte ale clădirii, precum și tinda sînt elemente specifice ale arhitecturii romînești. Strada C. A. Rosetti nr. 8 este adresa Muzeului „Th. Aman” cu lucrări valoroase ale unuia dintre cei mai de seamă reprezentanți ai picturii noastre clasice. Muzeul de istorie a Bucureștilui este instalat în fostul palat domnesc al lui Mihai Șuțu din Piața N. Bălcescu.

● O excursie prin capitala țării ne oferă prilejul să vizităm obiective turistice de interes istoric, legate de trecutul de luptă al clasei muncitoare. În casa din strada Armeenească nr. 15 s-a ținut în noaptea de 13 spre 14 iunie 1944 consfătuirea secretă a reprezentanților P.C.R.

și ai altor patrioți pentru pregătirea insurecției armate; în strada Ecoului nr. 29 a fost, în iulie-septembrie 1932, sediul redacției „Scînteii” ilegale. Dacă vom vizita după aceea frumosul palat al Casei Scînteii vom avea un bun prilej de a compara trecutul cu prezentul. Clădirea din Calea Victoriei nr. 134 a adăpostit postul ilegal de radioemisiune al P.C.R. între 1939 și 1940.

● Construcțiile de locuințe și edificiile culturale prezintă un mare interes pentru orice vizitator al Bucureștilui. Cartierelor Floreasca, Ferentari, Bucureștii Noi, apărute în ultimii ani pe harta Capitalei, li s-au adăugat și li se adaugă mereu altele noi: construcțiile de locuințe de pe șoselele Mihai Bravu, Ștefan cel Mare, de pe Calea Griței și Șoseaua Giulești.

Dintre noile ansambluri arhitectonice se remarcă și cel de pe Șoseaua Ștefan cel Mare, al cărui centru de greutate, ca să zicem așa, îl constituie Circul de stat. Terminată în 1960, clădirea cercului are o cupolă cu un diametru de 60 m, înălțimea ei fiind de circa 20 m.

De asemenea, pavilionul expoziției din Piața Scînteii cu arhitectura sa îndrăzneță, modernă, este un obiectiv interesant pentru turiștii care vizitează capitala țării.

Pentru moment, întrerupem aici „excursia” noastră prin Capitală, urmînd ca s-o continuăm... într-un număr viitor.

Un grup de elevi în excursie prin București

